EUROOPAN
KOMISSIO

Strasbourg 29.5.2018
COM(2018) 374 final

2018/0199 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan aluekehitysrahastosta ja ulkoisista rahoitusvälineistä tuettavaa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskevista erityissäännöksistä

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Komissio teki 2. toukokuuta 2018 ehdotuksen[1] seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä vuosiksi 2021–2027.

Kehyksen yksinkertaistaminen on määritelty keskeiseksi tavoitteeksi EU:n rahoituksen tulevaisuudesta annetussa pohdinta-asiakirjassa sekä nykyisen kehyksen jälkiarvioinnissa ja vuosien 2021–2027 kehystä koskevassa julkisessa kuulemisessa. Kokemus on osoittanut, että nykyiset säännöt ovat liian monimutkaiset ja hajanaiset, mikä aiheuttaa ohjelmien hallinnoijille ja lopullisille tuensaajille tarpeetonta rasitetta.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) osalta komissio ehdottaa merkittäviä toimia unionin ulkorajat ylittävän yhteistyön yksinkertaistamiseksi. Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT-sopimus) erotetaan selkeästi toisistaan jäsenvaltioiden välinen alueellinen yhteistyö ja EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tehtävä taloudellinen, tekninen ja rahoitusyhteistyö. Jäsenvaltioiden välinen alueellinen yhteistyö kuuluu (sisäisen) taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden piiriin (kolmannen osan (Unionin sisäiset politiikat ja toimet) XVIII osasto). Taloudellinen, tekninen ja rahoitusyhteistyö kolmansien maiden kanssa kuuluu viidennen osan (Unionin ulkoinen toiminta) III osaston (Yhteistyö kolmansien maiden kanssa ja humanitaarinen apu) 2 luvun ja kehitysyhteistyö sen 3 luvun piiriin sekä neljännen osan (Merentakaisten maiden ja alueiden assosiointi) piiriin.

Tämän vuoksi ei ole oikeudellisesti mahdollista perustaa yhtä yhteistyörahastoa, joka koskisi yhteistyötä sekä EU:n sisällä että sen rajojen ulkopuolella. Rahastoja pyritään yksinkertaistamaan mahdollisimman pitkälle ja maksimoimaan niiden välinen synergia. Näin ollen asetuksissa unionin tulevista ulkoisista rahoitusvälineistä, jotka ovat

- IPA III: liittymistä valmisteleva tukiväline[2] (IPA III),
- NDICI: naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön väline[3] (NDICI) ja
- MMA-ohjelma: neuvoston päätös merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta[4], jossa rahoitus vahvistetaan ohjelman muodossa (MMA-ohjelma),

pyritään määrätietoisesti vahvistamaan selkeät säännöt, jotka koskevat niiden resursseista osan siirtämistä Interreg-ohjelmiin. Ne pannaan täytäntöön lähinnä Euroopan aluekehitysrahastosta ja ulkoisista rahoitusvälineistä tuettavaa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskevista erityissäännöksistä annetussa asetuksessa (Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskeva asetus) vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Täytäntöönpanosta huolehtivat Interreg-ohjelmasta vastaavat viranomaiset jäsenvaltioissa yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin puitteissa.

IPA III:n osalta Interreg-ohjelmiin kohdennettavan rahoitusosuuden suuruus määritetään Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan / Interreg-asetuksen 10 artiklan mukaisesti. Sitä

[1] COM(2018) 322 final, 2.5.2018.

[2] Asetus (EU) XXX liittymistä valmistelevasta tukivälineestä (EUVL L xx, s. y).

[3] Asetus (EU) XXX naapuruus-, kumppanuus- ja kansainvälisen yhteistyön välineestä (EUVL L xx, s. y).

[4] Neuvoston päätös (EU) XXX merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin sekä Euroopan unionin ja Grönlannin ja Euroopan unionin ja Tanskan kuningaskunnan välisistä suhteista (EUVL L xx, s.).

sovelletaan rahoitusosuuden käyttöön. Tarvittaessa IPA III:sta voidaan rahoittaa myös valtioiden välisiä ja alueiden välisiä yhteistyöohjelmia tai -toimenpiteitä, jotka luodaan ja toteutetaan Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan / Interreg-asetuksen mukaisesti (IPA III -asetuksen 5 artiklan 4 ja 5 kohta).

NDICI-välineen yhteydessä on tarkoitus toteuttaa maailmanlaajuisia, alueiden välisiä tai alueellisia toimenpiteitä, ja sen osalta komissio voi päättää asianomaisten suuntaa-antavien monivuotisten ohjelmien tai toimintasuunnitelmien tai toimenpiteiden mukaisesti laajentaa toimien soveltamisalaa kattamaan maita ja alueita, jotka eivät kuulu NDICI-asetuksen soveltamisalaan. Tavoitteena on varmistaa, että unionin rahoitus on johdonmukaista ja tuloksellista tai edistää alueellista tai alueiden välistä yhteistyötä. Komissio voi erityisesti sisällyttää tähän rahoitusta, jonka nimenomaisena tarkoituksena on auttaa kumppanimaita ja -alueita lujittamaan yhteistyötään niiden naapureina sijaitsevien EU:n syrjäisimpien alueiden ja MMA-ohjelmaa koskevan päätöksen soveltamisalaan kuuluvien merentakaisten maiden ja alueiden kanssa. Tätä tarkoitusta varten NDICI:stä voidaan kohdentaa rahoitusta tarvittaessa ja MMA- ja/tai Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan / Interreg-asetuksen rahoituksen määrään sovellettavan vastavuoroisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden pohjalta toimiin, jotka toteuttaa kumppanimaa tai -alue tai mikä tahansa muu yhteisö tämän asetusehdotuksen mukaisesti tai maa, alue tai mikä tahansa yhteisö MMA-ohjelmaa koskevan päätöksen mukaisesti tai EU:n syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue yhteisten toimintaohjelmien mukaisesti, taikka alueiden välisen yhteistyön ohjelmiin tai toimenpiteisiin, jotka on perustettu ja toteutetaan Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan / Interreg-asetuksen mukaisesti (NDICI-asetuksen 33 artiklan 2 kohta ja MMA-päätöksen 87 artikla).

Jotta mahdollistetaan yhdenmukaisuus EU:n muiden tämän alan politiikkatoimien kanssa, Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) toteutusta ja täytäntöönpanoa koskeviin sääntöihin sovelletaan mahdollisimman pitkälle yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta. Siinä vahvistetaan yhteiset säännökset, jotka koskevat kaikkia seitsemää yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin piiriin kuuluvaa EU:n tason rahastoa. Nämä rahastot ovat:

- koheesiorahasto[5]
- Euroopan meri- ja kalatalousrahasto (EMKR)[6]
- Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR)[7]
- Euroopan sosiaalirahasto plus (ESR+)[8]
- turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto (AMIF)[9]
- rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusväline (BMVI)[10]
- sisäisen turvallisuuden rahasto (ISF)[11].

Lainsäädännön rakenteen yksinkertaistamiseksi ja sovellettavien säännösten selkeyden varmistamiseksi yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa säädetään yhteisistä ja rahastokohtaisista säännöistä. Sama koskee myös asetusta, joka kattaa sekä EAKR:n että

5 [Viite]
6 [Viite]
7 [Viite]
8 [Viite]; paitsi työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskeva Euroopan unionin ohjelma ja EU:n terveysalan ohjelma.
9 [Viite]; vain yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin piiriin kuuluvat osa-alueet.
10 [Viite]; paitsi tullivalvontalaitteita koskeva ohjelma.
11 [Viite]

koheesiorahaston, kun niitä käytetään Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisesti, ja EAKR:n, kun sitä käytetään Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) mukaisesti.

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) piiriin kuuluvilla ohjelmilla, joihin osallistuu useita jäsenvaltioita ja myös EU:n ulkopuolisia maita, on erityispiirteitä. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskevassa asetuksessa vahvistetaan sen vuoksi Interregiä koskevat säännöt sekä yhteisiä säännöksiä koskevaa asetusta että EAKR:ää ja koheesiorahastoa koskevaa asetusta varten. Lisäksi siinä annetaan erityissääntöjä Euroopan alueellisen yhteistyön / Interreg-tavoitteen piiriin kuuluvia ohjelmia (Interreg-ohjelmia) varten, joiden yhteydessä jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa.

Unionin ulkoisten rahoitusvälineiden yhteydessä määritetään selkeät säännöt, jotka koskevat Interregin kaikille osa-alueille suoritettavia siirtoja. Ohjelmakaudella 2014–2020 IPA:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmia hallinnoi jo alue- ja kaupunkipolitiikan pääosasto. IPA-asetukseen perustuneet täytäntöönpanosäännöt oli enimmäkseen mukautettu vastaamaan jäsenvaltioissa toteutettavia yhteistyöohjelmia koskevia Interreg-sääntöjä. ENI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmia hallinnoi naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosasto. ENI-asetukseen perustuvat soveltamissäännöt poikkesivat Interreg-säännöistä useissa kohdin. Syrjäisimpiä alueita koskeva yhteistyö järjestettiin suurimmaksi osaksi hanketasolla, minkä lisäksi toteutettiin joitakin pilottitoimia, joissa Interreg-ohjelmasta vastaavat viranomaiset osallistuivat yhteistyötoimenpiteiden täytäntöönpanoon välillisen hallinnoinnin kautta.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

EU:n toiminnan oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 174 artikla: ”(U)nioni kehittää ja harjoittaa toimintaansa taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi. Unioni pyrkii erityisesti vähentämään alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyttä.”

EAKR:n tavoitteet määritellään SEUT-sopimuksen 176 artiklassa: ”Euroopan aluekehitysrahaston tarkoituksena on myötävaikuttaa keskeisimmän alueellisen epätasapainon poistamiseen unionissa osallistumalla kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden kehittämiseen ja rakenteelliseen mukauttamiseen sekä taantuvien teollisuusalueiden uudistamiseen.”

SEUT-sopimuksen 174 artiklassa määrätään lisäksi, että erityistä huomiota kiinnitetään maaseutuun, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin. Näihin kuuluvat pohjoisimmat alueet, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueet.

SEUT-sopimuksen 178 artikla on oikeusperusta, jonka nojalla voidaan hyväksyä EAKR:ää koskevia täytäntöönpanoasetuksia. EAKR on koheesiopolitiikan alan rahasto, josta tuetaan Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg).

Unionin ulkoisista rahoitusvälineistä myönnettävän tuen osalta SEUT-sopimuksen 212 artiklan 2 kohta on oikeusperusta taloudelliselle, tekniselle ja rahoitusyhteistyölle EU:n ulkopuolisten maiden kanssa, myös liittymisoikeuden piiriin kuuluvien maiden kanssa: ”1. Unioni tekee muiden kolmansien maiden kuin kehitysmaiden kanssa taloudellista, teknistä ja rahoitusyhteistyötä, mukaan lukien apu erityisesti rahoituksen alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussopimusten muiden määräysten ja varsinkaan 208–211 artiklan määräysten soveltamista. Tähän kuuluvat toimet ovat unionin kehitysyhteistyöpolitiikan mukaisia, ja ne toteutetaan ottaen huomioon unionin ulkoisen toiminnan periaatteet ja tavoitteet. Unionin ja jäsenvaltioiden toimet täydentävät ja tukevat toisiaan. 2. Euroopan parlamentti ja neuvosto

säätävät tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen 1 kohdan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä.”

Kehitysmaiden kanssa tehtävän yhteistyön oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 209 artiklan 1 kohta: ”1. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen kehitysyhteistyöpolitiikan toteuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotka voivat koskea kehitysmaiden kanssa toteutettavia monivuotisia yhteistyöohjelmia tai aihekohtaisia ohjelmia.”

Lisäksi SEUT-sopimuksen 349 artiklassa määrätään, että on hyväksyttävä erityistoimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon syrjäisimpien alueiden rakenteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen tilanne, jota vaikeuttavat erityispiirteet, jotka haittaavat suuresti näiden alueiden kehitystä.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Vaikutustenarvioinnissa[12] määritettiin useita syitä, joiden vuoksi EU:n toiminta tuo lisäarvoa kansallisiin toimiin. Tällaisia syitä ovat muun muassa seuraavat:

- EAKR:n ja koheesiorahaston rahoitus kattaa monissa maissa vähintään 50 prosenttia julkisista investoinneista – näillä jäsenvaltioilla ei muuten olisi **taloudellisia edellytyksiä toteuttaa tällaisia investointeja**.
- EU:n toiminnan seurauksena voi olla merkittäviä kansalliset ja alueelliset rajat ylittäviä **heijastusvaikutuksia**, esimerkiksi innovointiin ja pk-yrityksiin tehtäviin investointeihin. EU:n tasolla on tärkeä rooli sen varmistamisessa, että kyseiset heijastusvaikutukset realisoituvat ja että vältetään ali-investointeja. Lisäksi investoinnit on suunniteltava siten, että heijastusvaikutukset voidaan maksimoida.
- Useimmilla, myös kehittyneemmillä alueilla, **älykkään erikoistumisen strategiat** (RIS3) muodostavat investoinneille yhtenäisen strategisen kehyksen ja tuottavat runsaasti lisäarvoa. Ne ovat saaneet alkunsa EAKR:n tuen strategista ohjelmasuunnittelua koskevasta vaatimuksesta ja sitä vastavasta ennakkoedellytyksestä. Itse asiassa tällaisten strategioiden hyödyt ovat usein suurimmat kehittyneimmillä alueilla (erityisesti Pohjoismaissa, Itävallassa, Saksassa, Benelux-maissa ja Ranskassa).
- **Se edistää EU:n prioriteettien saavuttamista.** Tähän sisältyy työmarkkina-, liikenne-, ympäristö-, energia-, koulutus- ja sosiaalipolitiikkojen ja -ohjelmien rakenneuudistuksia sekä hallinnon nykyaikaistaminen.
- EAKR:n avulla saadaan aikaan **konkreettisia tuloksia aloilla, joilla on ihmisille merkitystä** – ”EU:n talousarvio auttaa saavuttamaan tuloksia kansalaisille tärkeissä asioissa”[13]. Alueiden auttaminen globalisaation haasteeseen sopeutumisessa, 420 000 työpaikan luominen tukemalla 1,1:tä miljoonaa pk-yritystä vuosina 2014–2020, kaupunkiköyhyyden torjunta – kaikki nämä ovat ensisijaisen tärkeitä asioita Euroopan kansalaisille. On syytä huomata, että monet tuloksista ovat erityisen ilmeisiä koheesiomaiden ulkopuolella.

[12] Lisätietoja vaikutustenarvioinnin 3.1 luvussa, joka käsittelee toissijaisuusperiaatteen toteutumista ja EAKR:n ja koheesiorahaston tuottamaa lisäarvoa.

[13] Ks. komission pohdinta-asiakirja EU:n rahoituksen tulevaisuudesta – COM(2017) 358 final, 28.6.2017. https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_fi.

Asetusehdotukseen sisältyvät toimintavaihtoehdot ovat oikeasuhteisia muun muassa seuraavista syistä:

- Euroopan komissio ei hallinnoi ohjelmia suoraan, vaan ne toteutetaan jäsenvaltioiden kanssa (yhteistyöhön perustuva hallinnointi).
- Yhdistetyt säännöt (asiaan liittyvä yhteisiä säännöksiä koskeva asetus ja tämä asetus) ovat huomattavasti yksinkertaisemmat ja yhtenäisemmät kuin edellisellä ohjelmakaudella.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Interreg 2007–2013 – jälkiarviointi

Interreg-ohjelmista oli vuoden 2013 loppuun mennessä rahoitettu lähes 7 000:tta hanketta, jotka toteutettiin Eurooppa 2020 -strategian keskeisillä toimintapolitiikan aloilla. Hankkeet koskivat muun muassa taloudellisten klustereiden perustamista ja laajentamista sekä asiantuntijakeskusten, korkeakoulutuskeskusten, tutkimuskeskusten välisten yhteistyöverkostojen ja yrityksille ja startup-yrityksille suunnattujen rajatylittävien neuvontapalvelujen perustamista. Ympäristöalan hankkeita toteutettiin noin 1 300, ja ne koskivat luonnonvarojen yhteistä hallintaa, joka kattoi myös meri- ja jokialueet, yhteistyötä luonnonriskien torjumiseksi, ilmastonmuutokseen vastaamiseksi ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi sekä pilottihankkeita, joilla kehitetään uusiutuvia energiamuotoja.

Interreg-ohjelmilla oli osuutensa lukuisten parannusten toteutumisessa, esimerkiksi esteettömyyden, yhteisen koulutuksen sekä ympäristöriskeiltä ja ihmisen aiheuttamista riskeiltä suojautumisen alalla. Pk-yritysten kansainvälistyminen eteni, erityisesti rajaseuduilla. Lisäksi ohjelmilla edistettiin laajempien vaikutusten toteutumista erityisesti vähentämällä yhteistyötä jarruttavia esteitä (lähinnä kulttuuriset ja fyysiset esteet) ja parantamalla sosiaalista integroitumista.

Jälkiarvioinnissa havaittiin myös seuraavia näkökohtia:

1. Interreg-ohjelmat olivat edelleen hyvin laajoja, ja usein niiden ensisijaisena tavoitteena oli kehittää yhteistyötä ja yhteyksiä. On tärkeää löytää asianmukainen tasapaino yhteistyön (joka pysyy Interregin keskeisenä osana) ja koheesiopolitiikan tavoitteita edistävien kokemusten hyödyntämisen välillä.
2. Vaikuttaa siltä, että tuettavia alueita määritettäessä on kiinnitetty melko vähäistä huomiota toiminnallisen alueen käsitteeseen. Se on kuitenkin keskeisen tärkeää tarkasteltaessa rajatylittävän ja valtioiden välisen yhteistyön potentiaalisia hyötyjä.
3. Useimmat ohjelmat ovat soveltaneet alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa päättäessään siitä, mitä hankkeita tuetaan. Tämä on vaikeuttanut johdonmukaisen strategian noudattamista kyseisten alueiden kehityksen ja sosioekonomisen ja alueellisen yhdentymisen edistämisessä, vaikka suurin osa yksittäisistä hankkeista edistikin näitä päämääriä.
4. Interreg-ohjelmien ja tavanomaisten ohjelmien välillä ei ollut juurikaan koordinointia. Tämän johdosta menetettiin mahdollisuuksia niiden keskinäiseen täydentävyyteen ja kehitykseen kohdistuvien vaikutusten lujittamiseen.

Nämä heikkoudet korjataan ohjelmakautta 2014–2020 koskevissa asetuksissa. Erityisesti käytössä olisi oltava tuloskehys, jolla varmistetaan, että varat keskitetään tehokkaammin rajalliseen määrään toimintapolitiikan tavoitteita, että alusta asti sovelletaan selkeää toimintalogiikkaa ja että tulokset mitataan.

Ohjelmakaudella 2021–2027 yhteistyötä pyritään lujittamaan entisestään. Tämä toteutetaan erityisesti seuraavin toimenpitein:

1. Interreg-ohjelmien rakennetta mukautetaan siten, että toiminnalliset alueet voidaan ottaa paremmin huomioon. Rajatylittäviä ohjelmia virtaviivaistetaan, jotta voidaan keskittää resursseja maarajoille, joilla on runsaasti rajatylittävää vuorovaikutusta. Merialueyhteistyötä lujitetaan siten, että uusissa merialueohjelmissa yhdistetään merialueiden ympärillä toteutettavan toiminnan rajatylittävä ja valtioiden välinen ulottuvuus.

2. Rajatylittävä yhteistyö sisällytetään toimintapoliittiseen työhön, jota hahmoteltiin äskettäin komission tiedonannossa *Kasvun ja yhteenkuuluvuuden edistäminen EU:n raja-alueilla*[14] (raja-alueita koskeva tiedonanto). Ohjelmat keskitetään toimiin, joilla on suoraa merkitystä kansalaisille ja yrityksille raja-alueilla.

3. Lujitetaan valtioiden välisiä ja merialueita koskevia Interreg-yhteistyöohjelmia, jotka kattavat samat toiminnalliset alueet kuin nykyiset makroaluestrategiat. Sovitetaan rahoitus ja makroaluestrategian painopisteet yhteen entistä kattavammin.

4. Vahvistetaan alueiden välistä innovointia edistävää yhteistyötä, jota käsitellään komission tiedonannossa *Innovoinnin tehostaminen Euroopan alueilla: sopeutumiskykyistä, osallistavaa ja kestävää kasvua koskevat strategiat*[15]. Tämä toteutetaan ehdottamalla uutta alueiden välistä välinettä, jonka tarkoituksena on auttaa älykkään erikoistumisen strategioiden (S3) parissa toimivia kerääntymään yhteen, jotta voidaan vauhdittaa innovointia ja tuoda Euroopan markkinoille innovatiivisia tuotteita ja prosesseja.

5. Yhteisiä säännöksiä koskevalla asetuksella ja EAKR-asetuksella edistetään Interreg-ohjelmien ja Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen ohjelmien tehokkaampaa keskinäistä koordinointia ja tuetaan sitä. Tämä toteutetaan varmistamalla, että yhteistyötoimet ovat hyvin edustettuina kyseisistä ohjelmista rahoitettavien toimintalinjojen joukossa.

IPA-välineestä kaudella 2014–2020 saadut kokemukset

IPA-välineellä edistetään aktiivisesti alueellista yhteistyötä esimerkiksi rajatylittävien ohjelmien, valtioiden välisten ja alueiden välisten yhteistyöohjelmien ja makroaluestrategioiden välityksellä. Sen lisäarvo on ilmeinen: sovittelu ja luottamuksen lisääminen Länsi-Balkanilla, maantieteellisten ja henkisten esteiden voittaminen ja hyvien naapuruussuhteiden kehittäminen – kaikki nämä ovat edelleen keskeisiä laajentumisprosessiin liittyviä näkökohtia, joita käsitellään ainoastaan EU:n ohjelmissa, ei muiden avunantajien kanssa.

[14] Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille, *Kasvun ja yhteenkuuluvuuden edistäminen EU:n raja-alueilla*, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

[15] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Innovoinnin tehostaminen Euroopan alueilla: sopeutumiskykyistä, osallistavaa ja kestävää kasvua koskevat strategiat – COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

Ohjelmakaudella 2007–2013 toteutettujen ENPI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmien[16] jälkiarviointi

Ohjelmakaudella 2007–2013 toteutettiin 13 ENPI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmaa. Ne kattoivat yhdeksän EU:n maarajaa, kolme merialuetta ja yhden merirajan ylityspaikan. Ohjelmiin kohdennetut rahoitusvarat koottiin ENPI:stä, EAKR:stä ja IPA:sta, ja ne olivat yhteensä 947,2 miljoonaa euroa. Osallistujamaiden ja/tai hankkeiden tuensaajien rahoitusosuuden myötä kokonaismääräraha oli 1,2 miljardia euroa. Ohjelmissa oli mukana 34 maata: 19 EU:n jäsenvaltiota ja 12 maata yhteensä 16:sta naapuruuspolitiikan kumppanimaasta sekä Norja, Turkki ja Venäjä.

Ohjelmasta rahoitettiin ohjelmakauden aikana yhteensä 941:tä hanketta, joiden osalta sopimusten mukainen määrä oli 910 miljoonaa euroa (huhtikuussa 2017). Siitä 38 prosenttia ohjattiin talouskehitystä edistäviin hankkeisiin, 32 prosenttia ympäristöhankkeisiin, 19 prosenttia sosiaalisen kehityksen hankkeisiin ja 11 prosenttia turvallisuuskysymyksiin. Pääosa EU:n rahoituksesta (70 %) kanavoitiin ehdotuspyyntöjen välityksellä valittujen tavanomaisten hankkeiden kautta. Suurten infrastruktuurihankkeiden osuus sopimusten mukaisesta EU:n kokonaisrahoituksesta oli 22 prosenttia (noin 195 miljoonaa euroa). Strategisten hankkeiden osuus oli vähäinen (8 % sopimusten mukaisesta EU:n kokonaisrahoituksesta). Kaiken kaikkiaan hankkeista 867 oli tavanomaisia hankkeita, 51 suuria infrastruktuurihankkeita ja 23 strategisia hankkeita. Ehdotuspyyntöihin osallistuminen oli erittäin vilkasta (kaikkien ohjelmien osalta jätettiin yhteensä yli 7 000 hakemusta), mikä kertoo rajatylittävän yhteistyön houkuttelevuudesta sidosryhmien parissa tukikelpoisilla alueilla. Kaiken kaikkiaan ENPI:n rajatylittävään yhteistyöhön osallistui 36:sta eri maasta 4 569 organisaatiota, joista 2 106 oli kumppanimaista.

Jälkiarvioinnissa kiitettiin rajatylittävän yhteistyön hankkeiden vaikuttavaa määrää ja monipuolisuutta sekä edelliseen ohjelmakauteen verrattuna vankkaa yhteistyöperustaa. Ohjelmasta vastaavien viranomaisten katsottiin olleen vakiintuneita ja tuensaajien kokeneempia. Samalla arvioinnissa todettiin kuitenkin, että ENPI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmien tuloksista ei ollut riittävää näyttöä. Lisäksi ohjelmien ja hankkeiden toteutuksessa esiintyi viivästyksiä ja ohjelman tavoitteet ja prioriteetit oli muotoiltu ehdotuspyynnöissä niin yleisesti, että se vähensi kokonaisvaikutusta. Jotkin näistä ongelmista on jo ratkaistu (täysin tai osittain) nykyisissä ohjelmakauden 2014–2020 ohjelmissa.

Tulevan ohjelmakauden osalta suositellaan ohjelmien kohdentamisen ja vaikutuksen tehostamista, pyrkimistä suurempaan synergiaan muiden EU:n välineiden ja toimintapolitiikkojen kanssa, suurten infrastruktuurihankkeiden lisäarvon nostamista, ohjelmien tehostamista, tuloskehysten sekä seuranta- ja arviointikäytäntöjen parantamista ja ohjelmien teknisen avun ja tuen vahvistamista.

ENI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmien väliarviointi (ohjelmakausi 2014–2020)

ENI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmien väliarvioinnissa ohjelmakauden 2014–2020 osalta on todettu, että rajatylittävän yhteistyön strategia on edelleen tarkoituksenmukainen EU:n toimintakehyksen yhteydessä ja sillä voidaan vastata alueen kehityssuuntauksiin. Rajatylittävä yhteistyö nähdään EU:n rajan molemmin puolin kansalaisten, paikallisviranomaisten ja

[16] Ohjelmat perustuivat eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24 päivänä lokakuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1638/2006 (EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1).

kansalaisyhteiskunnan välisen myönteisen yhteistoiminnan keskeisenä välineenä, myös tapauksissa, joissa laajemmat kahdenväliset suhteet saattavat olla haasteelliset. Vaikka ohjelman kehittäminen ja toteuttaminen on edennyt hitaammin kuin alun perin suunniteltiin, kumppanit ovat todenneet, että prosessi on parantunut edellisistä vuosista ja että sitoutuminen onnistuneiden ohjelmien toteuttamiseen on edelleen vahvaa.

Sidosryhmien kuuleminen

Julkinen verkkokuuleminen toteutettiin 10. tammikuuta – 9. maaliskuuta 2018. Kuuleminen kattoi koheesiopolitiikan, toisin sanoen EAKR:n, koheesiorahaston ja ESR:n sekä joitakin Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) näkökohtia.

- Tärkeimpien haasteiden osalta suurin osa (94 %) vastaajista piti alueellisten erojen kaventamista erittäin tärkeänä tai melko tärkeänä. Seuraavaksi tärkeimpiä haasteita katsottiin olevan ”työttömyyden vähentäminen, laadukkaiden työpaikkojen lisääminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen” ja ”sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjuminen” (91 %).
- Tulosten mukaan parhaiten oli onnistuttu vastaamaan haasteeseen ”tutkimuksen ja innovoinnin edistäminen” (noin 61 %), ja toiseksi parhaiten haasteeseen ”alueellisen yhteistyön edistäminen”(59 %).
- Vastaajista 76 prosenttia katsoi, että rahastot tuottivat lisäarvoa suuressa tai melko suuressa määrin. Alle 2 prosentin mielestä ne eivät olleet tuottaneet lainkaan lisäarvoa.
- Tavoitteiden saavuttamisen esteistä ylivoimaisesti pahimpina pidettiin monimutkaisia menettelyjä (86 %). Seuraavaksi suurimpina esteinä pidettiin tilintarkastus- ja valvontavaatimuksia (68 %) ja ennakoimattomiin olosuhteisiin reagoimista haittaavaa joustamattomuutta (60 %).
- Yksinkertaistamisen edistämiseksi useimmiten valittu toimenpide oli ”sääntöjen karsiminen, selkeyttäminen ja lyhentäminen” (90 %). Seuraavaksi kannatetuimmat toimenpiteet olivat ”EU:n rahoitusvälineiden sääntöjen yhdenmukaistaminen” (79 %) ja ”enemmän joustoa resurssien kohdentamiseen sekä ohjelma-alueelle että sen sisällä” (76–77 %).

Avoimiin kysymyksiin annetuissa vastauksissa vastaajat kannattivat kaiken kaikkiaan voimakkaasti seuraavia näkökohtia:

- Koheesiopolitiikka kaikkien alueiden hyväksi (vaikka painopisteenä pysyisivät edelleen vähemmän kehittyneet alueet)
- Toimintapoliittinen innovointi, mukaan lukien älykkään erikoistumisen strategiat ja älykkäät investoinnit yleisemminkin
- Temaattisen keskittämisen jatkaminen ja kehittäminen
- Keskittyminen paikallisiin haasteisiin (erityisesti kestävään kaupunkikehitykseen)
- Alueiden välinen yhteistyö, sekä yli rajojen että kaikkialla Euroopassa. Viimeksi mainittu osa-alue on olennaisen tärkeä älykkään erikoistuminen kannalta – huipputeknologian aloilla innovointi riippuu usein eri puolilla Eurooppaa toimivien klustereiden tai osaamiskeskittymien välisen yhteistyön piirissä tapahtuvasta vuorovaikutuksesta ja kerrannaisvaikutuksista.

Nämä näkökohdat otetaan huomioon tässä asetusehdotuksessa, jossa

- jatketaan toimia alueellisten erojen ja eri puolilla Eurooppaa sijaitsevien alueiden haasteiden käsittelemiseksi
- jatketaan ja tehostetaan temaattista keskittymistä älykkääseen kasvuun älykkään erikoistumisen strategioiden välityksellä sekä vähähiiliseen ja kestävään kehitykseen
- jatketaan alueiden välisen yhteistyön tukemista ja laajennetaan sitä älykkään erikoistumisen alalle sekä
- edistetään paikallista kehitystä integroitujen alueellisten ja paikallisten strategioiden pohjalta ja kannustetaan kestävään kaupunkikehitykseen sekä valmiuksien kehittämiseen tällä alalla.

Lisäksi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus tarjoaa puitteet EAKR:n toimille, joilla pyritään

- yksinkertaistamaan rahastoon liittyviä monimutkaisia menettelyjä
- lisäämään joustavuutta uusiin haasteisiin reagoimiseksi sekä
- yhdenmukaistamaan asetuksen piiriin kuuluvia EU:n rahastoja koskevia sääntöjä.

Vaikutustenarviointi

Määrärahojen 7 prosentin supistumisen johdosta voidaan ryhtyä seuraaviin toimiin:

- Vaihtoehto 1: Supistetaan kehittyneemmille alueille kohdennettavaa rahoitusosuutta.
- Vaihtoehto 2: Keskeisille aloille kohdennettava tuki pidetään ennallaan (temaattinen keskittäminen), mutta sitä supistetaan muiden aiheiden osalta.

Vaihtoehtoa 2 pidetään parempana muun muassa seuraavista syistä:

- Painopiste voidaan säilyttää edelleen aiheissa, jotka tuovat eniten EU:n tason lisäarvoa, kun arviointi viittaa siihen, että tietyllä toimintapolitiikalla on ollut suurin vaikutus.
- Monet suurimmista haasteista (globalisaatio ja talouden rakennemuutos, siirtyminen vähähiiliseen talouteen, ympäristöhaasteet, muuttoliike ja kaupunkiköyhyyden saarekkeet) vaikuttavat yhä enemmän myös moniin alueisiin kautta koko EU:n, myös kehittyneempiin alueisiin. EU:n investoinnit eivät ole pelkästään tarpeen vaan myös solidaarisuuden osoitus.
- Kriittisen massan ylläpitäminen – investoinnit kehittyneemmille alueille ovat henkeä kohti laskettuna vähäisiä jo nyt.
- Julkisessa kuulemisessa suurin osa sidosryhmistä tuki EAKR:n toimintaa kaikilla alueilla. Tämä lähestymistapa myös takaa koheesiopolitiikan rahastojen paremman näkyvyyden kaikissa jäsenvaltioissa.

Yksinkertaistaminen

Käytettävissä on näyttöä EAKR:ään liittyvistä huomattavista hallinnollisista kustannuksista. Hiljattain laaditussa tutkimuksessa[17] niiden arvioitiin olevan EAKR:n osalta 3 prosenttia ohjelman keskimääräisistä kustannuksista. Tuensaajiin (myös pk-yrityksiin) kohdistuva hallinnollinen rasite on suurempi.

Suurin osa EAKR:ää koskevista yksinkertaistuksista luodaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa. Monia niistä on vaikea arvioida etukäteen rahoituksen määrän kannalta, mutta tutkimuksessa tehtiin seuraavat arviot:

- Lisäämällä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä EAKR:n osalta (tai maksujen suorittamista ehtojen täyttymisen perusteella) hallinnollisia kokonaiskustannuksia voitaisiin vähentää huomattavasti, jopa 20–25 prosenttia, jos näitä vaihtoehtoja sovelletaan kautta linjan.
- Soveltamalla valvontaan ja tarkastuksiin tällaista oikeasuhteisempaa lähestymistapaa voitaisiin vähentää merkittävästi ”matalariskisten” ohjelmien tarkastusten määrää ja tarkastustaakkaa. Näin voitaisiin supistaa EAKR:n hallinnollisia kokonaiskustannuksia 2–3 prosenttia ja vaikutusten kohteena olevien ohjelmien kustannuksia vielä huomattavasti enemmän.

Toinen merkittävä yksinkertaistamisen osatekijä on se, että tällä ehdotuksella yhdistettäisiin EAKR:stä ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä kohdennettava tuki, kuten edellä on esitetty.

Sähköinen koheesio ja tietojen vaihto

Ohjelmakaudella 2014–2020 edellytettiin sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän käyttöä tuensaajien ja hallintoviranomaisten välillä ja hallinnointi- ja valvontajärjestelmän eri viranomaisten välillä. Tämä asetusehdotus perustuu edellä esitettyyn, ja siinä kehitetään entisestään tiettyjä tiedonkeruuseen liittyviä näkökohtia. Kaikki täytäntöönpanon edistymisen seurannassa tarvittavat tiedot, mukaan lukien tiedot ohjelmien tuloksista ja tuloksellisuudesta, toimitetaan nyt sähköisesti kahden kuukauden välein. Tämä tarkoittaa sitä, että avoimen datan alustaa päivitetään lähes reaaliajassa.

Myös tuensaajia ja toimia koskevat tiedot julkaistaan sähköisessä muodossa hallintoviranomaisen ylläpitämällä verkkosivulla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon. EAKR:ää ja koheesiorahastoa koskevassa asetusehdotuksessa esitetään EAKR:n talousarviovaikutukset. EAKR on tämän ehdotuksen soveltamisalaan kuuluvien toimien perustana oleva rahasto.

5. TIIVISTELMÄ ASETUKSEN SISÄLLÖSTÄ

Yhteisiä säännöksiä koskeva asetus kattaa suuren osan EAKR:n toteutuksesta ja täytäntöönpanosta. Tämä asetusehdotus olisi siksi nähtävä tätä taustaa vasten. Sen pääpaino on keskeisissä täytäntöönpano- ja yhteistyökysymyksissä, etenkin seuraavissa:

- viiden osa-alueen määrittely ja maantieteellinen kattavuus;
- erityiset Interreg-tavoitteet ja soveltamisala;

[17] Spatial Foresight & t33, New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results.

- yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaisten sääntöjen mukautukset, jotka koskevat ohjelmasuunnittelua, ohjelmasta vastaavia viranomaisia, hallinnointia ja valvontaa sekä varainhoitoa; sekä
- unionin ulkoisten rahoitusvälineiden integroiminen kokonaisuuteen.

I luku –Yleiset säännökset (1–13 artikla)

Kohde, soveltamisala ja Interreg-osa-alueet

Tässä luvussa esitetään Euroopan alueellista yhteistyötä / Interregiä koskevan asetuksen kohde ja soveltamisala. Erityisesti siinä kuvataan viisi Interreg-osa-aluetta: rajatylittävä yhteistyö, valtioiden välinen yhteistyö ja merialueyhteistyö, syrjäisimpien alueiden yhteistyö, alueiden välinen yhteistyö ja uudet alueiden väliset innovointi-investoinnit.

Maantieteellinen kattavuus

Komissio toteutti yli kaksi vuotta kestäneen tutkimus- ja kuulemisprosessin, niin sanotun ”raja-alueita koskevan tarkastelun”. Sen yhteydessä koottu näyttö osoittaa, että raja-alueet menestyvät yleensä taloudellisesti heikommin kuin saman jäsenvaltion muut alueet. Raja-alueiden asukkailla on usein keskimääräistä heikommat mahdollisuudet julkisiin palveluihin, kuten sairaalahoitoon ja yliopisto-opintoihin. Sukkuloiminen erilaisten hallinnollisten ja oikeudellisten järjestelmien välillä on edelleen usein hankalaa ja kallista.

Komissio antoi raja-alueita koskevan tarkastelun jatkotoimena raja-aluetiedonannon, jossa ehdotetaan EU:n ja kansallisen, alueellisen ja paikallisen hallinnon toteutettavaksi konkreettisia toimenpiteitä. Näihin toimenpiteisiin kuuluu muun muassa ”rajatylittävän yhteistyön oikeudellisen ja rahoituskehyksen harkitseminen”. Tiedonannossa ehdotetaan sen selvittämistä, miten tulevilla rahoitusohjelmilla, kuten Interreg, voidaan auttaa entistä strategisemmin estämään ja poistamaan rajatylittäviä esteitä ja kehittämään rajatylittäviä julkisia palveluja.

Näin ollen rajatylittävän yhteistyön osa-alue keskittyy maarajoihin, kun taas rajatylittävä yhteistyö merirajoilla sisällytetään laajennettuun valtioiden välisen yhteistyön ja merialueyhteistyön osa-alueeseen.

Vuosia 2021–2027 koskevat ehdotukset heijastavat tätä sitoumusta kahdella tavalla sekä Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen että Euroopan alueellinen yhteistyö / Interreg -tavoitteen osalta. Ensinnäkin niissä nostetaan selvästi yhteistyötoimien näkyvyyttä ohjelmissa. Toiseksi niiden avulla rajatylittävät ohjelmat voidaan keskittää entistä täsmällisemmin institutionaaliseen yhteistyöhön, rajakysymysten ratkaisemiseen ja yhteisiin yleisen edun mukaisiin palveluihin investoimiseen.

Määrärahat ja yhteisrahoitusosuudet

Nämä säännökset koskevat sekä EAKR:n että unionin ulkoisten rahoitusvälineiden määrärahoja. Säännöksissä luodaan jäljelle jäävien varojen ”palautusmekanismi”, jota käytetään, jos ohjelmaa ei ole esitetty tai jos ulkoista Interreg-ohjelmaa koskevaa rahoitussopimusta ei ole allekirjoitettu. Erityisesti ulkoisen yhteistyön yhteisrahoitusosuuden olisi oltava suurempi kuin investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen kohdalla.

II luku – Erityiset Interreg-tavoitteet ja temaattinen keskittäminen (14 ja 15 artikla)

Ehdotuksessa otetaan huomioon Interregin erityispiirteet ja esitetään kaksi erityistä Interreg-tavoitetta:

Interreg-ohjelmien hallinnoinnin parantaminen ja

turvallisempi ja suojatumpi Eurooppa.

Asetusehdotuksessa vahvistetaan myös täsmälliset temaattisen keskittämisen prosenttiosuudet.

III luku – Ohjelmasuunnittelu (Interreg-ohjelmat – alueellinen kehitys – toimet ja pienhankerahastot - tekninen apu) (16–26 artikla)

Tässä luvussa mukautetaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen sääntöjä Interreg-ohjelmia varten. Uutena piirteenä ovat pienhankerahastot, joiden avulla paikallisyhteisöt ja kansalaisyhteiskunta voivat käynnistää pieniä hankkeita käyttäen yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

IV luku – Seuranta – arviointi – tiedotus ja viestintä (27–35 artikla)

Tässäkin luvussa mukautetaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen sääntöjä Interreg-ohjelmia varten.

Asetusehdotuksella pyritään varmistamaan tuloksellisuuden johdonmukainen seuranta, joten siinä säilytetään yhteiset tuotosindikaattorit ja hiotaan niitä edelleen sekä otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön myös yhteiset tulosindikaattorit. Tulosindikaattorien avulla avoimen datan alustalla voidaan raportoida tuloksista reaaliajassa ja verrata niitä ohjelmien ja jäsenvaltioiden välillä. Niitä voidaan käyttää myös tuloksellisuutta koskevien keskustelujen ja arviointien perustana.

V luku – Tukikelpoisuus (36–43 artikla)

Kunkin jäsenvaltion olisi vahvistettava tukikelpoisuutta koskevat säännöt mahdollisimman suurelta osin käyttäen EU:n sääntöjä mahdollisimman vähäisessä määrin. Tämä lähestymistapa ei kuitenkaan toimi Interreg-ohjelmissa, joiden kohdalla 2–27 kansallista säännöstöä voivat olla keskenään ristiriitaisia tai yhteensopimattomia. Sen vuoksi tässä luvussa esitetään tukikelpoisuuden osalta selkeä EU-tason sääntöjen, Interreg-ohjelmiin sovellettavien sääntöjen ja kansallisten sääntöjen hierarkia. Asetusehdotukseen on sisällytetty 4 päivänä maaliskuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 481/2014[18] mukaiset yksityiskohtaiset säännökset.

VI luku - Interreg-ohjelman viranomaiset, hallinnointi ja valvonta (44–48 artikla)

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen sääntöjä, jotka koskevat ohjelmasta vastaavia viranomaisia, hallinnointia ja valvontaa, mukautetaan koskemaan Interreg-ohjelmia. Tämä vaikuttaa erityisesti tarkastusviranomaisen toimintaan ja yksinkertaistaa huomattavasti toimien tarkastusta.

VII luku – Varainhoito, tilitykset ja rahoitusoikaisut (49 ja 50 artikla)

Interreg-ohjelmien olisi saatava nopeammin ja suurempia ennakkomaksuja kuin muiden koheesiopolitiikan ohjelmien, jotta tuensaajat, joilla ei useinkaan ole riittävästi omia varoja, pystyvät käynnistämään toimensa. Lisäksi takaisinperintäketju olisi määriteltävä yksityiskohtaisesti.

[18] Komission delegoitu asetus (EU) N:o 481/2014, annettu 4 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013 täydentämisestä yhteistyöohjelmiin liittyvien menojen tukikelpoisuutta koskevien erityissääntöjen osalta (EUVL L 138, 13.5.2014, s. 45).

VIII luku – Kolmansien maiden ja MMA:iden osallistuminen Interreg-ohjelmiin yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin puitteissa (51–59 artikla)

Lähtökohtana on, että sovelletaan tavanomaisia Euroopan alueellista yhteistyötä / Interregiä koskevia sääntöjä. Tietyt mukautukset ovat tarpeen, jotta voidaan ottaa huomioon, ettei EU:n lainsäädäntö sido EU:n ulkopuolisia maita eikä MMA:ita. Tämä vaikuttaa ohjelmasta vastaaviin viranomaisiin, hallinnointimenetelmiin, tukikelpoisuuteen, suuriin infrastruktuurihankkeisiin, julkisiin hankintoihin, varainhoitoon ja rahoitussopimusten tekemiseen.

IX luku – Välillistä hallinnointia koskevat erityissäännöt (60 ja 61 artikla)

Nämä säännöt kattavat alueiden väliset innovointi-investoinnit, ja ne voivat koskea syrjäisimpien alueiden välistä yhteistyötä.

X luku — Loppusäännökset (62–65 artikla)

Nämä säännökset kattavat säädösvallan siirron, komiteamenettelyn ja siirtymäsäännökset.

LIITE

Liitteessä esitetään Interreg-ohjelmien malli.

2018/0199 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan aluekehitysrahastosta ja ulkoisista rahoitusvälineistä tuettavaa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskevista erityissäännöksistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 178 artiklan, 209 artiklan 1 kohdan, 212 artiklan 2 kohdan ja 349 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[19],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[20],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 176 artiklassa määrätään, että Euroopan aluekehitysrahaston (’EAKR’) tarkoituksena on myötävaikuttaa keskeisimmän alueellisen epätasapainon poistamiseen unionissa. SEUT-sopimuksen kyseisen artiklan ja 174 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaisesti EAKR:n tehtävänä on osaltaan vähentää alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeenjääneisyyttä siten, että erityistä huomiota on kiinnitettävä tiettyihin alueluokkiin, joihin kuuluvat erityisesti rajaseutualueet.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus][21] vahvistetaan EAKR:lle ja eräille muille rahastoille yhteiset säännökset ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) [uusi EAKR-asetus][22] vahvistetaan EAKR:stä myönnettävän tuen erityistavoitteita ja soveltamisalaa koskevat säännökset. Nyt on tarpeen antaa erityissäännöksiä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteesta (Interreg), jonka mukaisesti yksi tai useampi jäsenvaltio tekee rajatylittävää yhteistyötä tehokkaan ohjelmasuunnittelun varmistamiseksi, mukaan lukien teknistä apua, seurantaa, arviointia, viestintää, tukikelpoisuutta, hallinnointia ja valvontaa sekä varainhoitoa koskevia säännöksiä.

(3) Unionin alueen kaikkia tasoja koskevan tasapainoisen kehityksen tukemiseksi EAKR:stä olisi Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) mukaisesti

---

19 EUVL C […], […], s. […].
20 EUVL C […], […], s. […].
21 [Viite]
22 [Viite]

tuettava rajatylittävää yhteistyötä, valtioiden välistä yhteistyötä, merialueyhteistyötä, syrjäisimpien alueiden yhteistyötä ja alueiden välistä yhteistyötä.

(4) Rajatylittävän yhteistyön osa-alueella olisi pyrittävä ratkaisemaan rajaseuduilla yhteisesti havaittuja yhteisiä haasteita ja hyödyntämään käyttämätöntä kasvupotentiaalia raja-alueilla, kuten ilmenee komission tiedonannosta *Kasvun ja yhteenkuuluvuuden edistäminen EU:n raja-alueilla*[23] (’raja-alueita koskeva tiedonanto’). Näin ollen rajatylittävän yhteistyön osa-alue olisi rajoitettava yhteistyöhön maarajoilla, ja rajatylittävä yhteistyö merirajoilla olisi sisällytettävä valtioiden väliseen osa-alueeseen.

(5) Rajatylittävän yhteistyön osa-alueen olisi myös katettava yhteistyö yhden tai useamman jäsenvaltion ja yhden tai useamman unionin ulkopuolisen maan tai muun alueen välillä. Sisäisen ja ulkoisen rajatylittävän yhteistyön sisällyttämisen tähän asetukseen odotetaan johtavan sovellettavien säännösten yksinkertaistumiseen ja keventymiseen ohjelmasta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten ja unionin ulkopuolisten kumppaniviranomaisten ja tuensaajien näkökulmasta verrattuna ohjelmakauteen 2014–2020.

(6) Valtioiden välistä yhteistyötä ja merialueyhteistyötä koskevalla osa-alueella olisi pyrittävä tehostamaan yhteistyötä toiminnalla, joka johtaa unionin koheesiopolitiikan toimintalinjoihin liittyvään yhdennettyyn alueelliseen kehittämiseen, ja siihen olisi sisällyttävä myös rajatylittävä merialueyhteistyö. Valtioiden välisen yhteistyön olisi katettava laajempia alueita unionin manneralueella, kun taas merialueyhteistyön olisi katettava merialueiden ympärillä olevat alueet, ja siihen olisi sisällytettävä ohjelmakauden 2014–2020 rajatylittävä yhteistyö merirajoilla. Olisi sallittava mahdollisimman suuri jousto, jotta aiempaa rajatylittävää merialueyhteistyötä voidaan jatkaa laajemmissa merialueyhteistyön puitteissa, erityisesti määrittelemällä sen piiriin kuuluva alue, yhteistyön erityistavoitteet, hankekumppanuutta koskevat vaatimukset sekä alaohjelmien ja erityisten ohjauskomiteoiden perustaminen.

(7) Ottaen huomioon kokemukset, joita on saatu ohjelmakaudella 2014–2020 rajatylittävästä ja valtioiden välisestä yhteistyöstä syrjäisimmillä alueilla, joilla molempien osa-alueiden yhdistäminen yhteen ohjelmaan yhteistyöaluetta kohden ei ole saanut aikaan riittävää yksinkertaistamista ohjelmasta vastaavien viranomaisten ja tuensaajien kannalta, olisi perustettava erityinen syrjäisimpien alueiden osa-alue, jotta syrjäisimmät alueet voisivat tehdä yhteistyötä naapurimaidensa ja -alueidensa kanssa mahdollisimman vaikuttavalla ja yksinkertaisella tavalla.

(8) Ottaen huomioon kokemukset, joita on saatu Interregin alueiden välisistä yhteistyöohjelmista, ja tällaisen yhteistyön puute Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisissa ohjelmissa ohjelmakaudella 2014–2020, alueiden välisen yhteistyön osa-alueella olisi keskityttävä erityisesti koheesiopolitiikan vaikuttavuuden lisäämiseen. Kyseinen osa-alue olisi sen vuoksi rajattava kahteen ohjelmaan, joista toinen mahdollistaa kaikenlaisen kokemuksen hankkimisen ja innovatiivisten lähestymistapojen ja valmiuksien kehittämisen molempien tavoitteiden mukaisissa ohjelmissa ja edistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1082/2006[24] nojalla perustettuja tai perustettavia eurooppalaisia alueellisen

[23] Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Kasvun ja yhteenkuuluvuuden edistäminen EU:n raja-alueilla, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

[24] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19).

yhteistyön yhtymiä (’EAYY’) ja toinen parantaa kehitystrendien analysointia. Hankepohjainen yhteistyö koko unionissa olisi sisällytettävä uuteen alueiden välisiä innovointi-investointeja koskevaan osa-alueeseen, ja se olisi liitettävä läheisesti komission tiedonannon *Innovoinnin tehostaminen Euroopan alueilla: sopeutumiskykyistä, osallistavaa ja kestävää kasvua koskevat strategiat*[25] täytäntöönpanoon, erityisesti temaattisten älykkään erikoistumisen alustojen tukemiseksi muun muassa energian, teollisuuden nykyaikaistamisen ja maatalouselintarvikkeiden aloilla. Toiminnallisiin kaupunkialueisiin tai kaupunkialueisiin kohdistettu yhdennetty alueellinen kehitys olisi keskitettävä Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen ohjelmiin ja yhteen liitännäisvälineeseen, ’eurooppalaiseen kaupunkialoitteeseen’. Molempien alueiden välistä yhteistyötä koskevaan osa-alueeseen kuuluvien ohjelmien olisi katettava koko unioni ja niiden olisi oltava avoinna kolmansien maiden osallistumiselle.

(9) Tukikelpoisten alueiden määrittelemiseksi olisi vahvistettava objektiiviset perusteet. Tätä varten tukikelpoiset alueet ja unionin tason alueet olisi nimettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o1059/2003[26] mukaisen yhteisen alueluokitusjärjestelmän perusteella.

(10) On aiheellista jatkaa tai tarvittaessa käynnistää yhteistyötä sen kaikissa ulottuvuuksissa unionin naapureina olevien kolmansien maiden kanssa, koska tällainen yhteistyö on tärkeä aluepoliittinen väline ja siitä todennäköisesti hyötyvät kolmansien maiden rajanaapureina sijaitsevat jäsenvaltioiden alueet. Tämän vuoksi EAKR:stä ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä (IPA[27], NDICI[28] ja MMA-ohjelma[29]) olisi tuettava rajatylittävään yhteistyöhön, valtioiden väliseen yhteistyöhön ja merialueyhteistyöhön, syrjäisimpien alueiden yhteistyöhön ja alueiden väliseen yhteistyöhön perustuvia ohjelmia. EAKR:stä ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä myönnettävän tuen olisi perustuttava vastavuoroisuuteen ja oikeasuhteisuuteen. IPA III:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmien ja NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmien osalta EAKR:n tukea olisi kuitenkin täydennettävä vähintään vastaavalla määrällä IPA III:n ja NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista myönnettävää tukea noudattaen kuitenkin asianomaisessa säädöksessä vahvistettua enimmäismäärää, toisin sanoen enintään 3 prosenttia IPA III -välineen kokonaismäärärahoista ja enintään 4 prosenttia NDICI-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen naapuruusalueita koskevan maantieteellisen ohjelman kokonaismäärärahoista.

(11) IPA III -tuella olisi keskityttävä pääasiassa auttamaan IPA-tuensaajia vahvistamaan demokraattisia instituutioita ja oikeusvaltiota, uudistamaan oikeuslaitosta ja julkishallintoa, kunnioittamaan perusoikeuksia ja edistämään sukupuolten tasa-arvoa, suvaitsevaisuutta, sosiaalista osallisuutta ja syrjimättömyyttä. IPA-tuella olisi edelleen tuettava IPA-tuensaajien pyrkimyksiä edistää alueellista, makroalueellista ja rajatylittävää yhteistyötä sekä aluekehitystä, muun muassa panemalla täytäntöön

---

25 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Innovoinnin tehostaminen Euroopan alueilla: sopeutumiskykyistä, osallistavaa ja kestävää kasvua koskevat strategiat – COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

26 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

27 Asetus (EU) XXX liittymistä valmistelevasta tukivälineestä (EUVL L xx, s. y).

28 Asetus (EU) XXX naapuruus-, kumppanuus- ja kansainvälisen yhteistyön välineestä (EUVL L xx, s. y).

29 Neuvoston päätös (EU) XXX merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin sekä Euroopan unionin ja Grönlannin ja Euroopan unionin ja Tanskan kuningaskunnan välisistä suhteista (EUVL L xx, s. y).

unionin makroaluestrategioita. Lisäksi IPA-tuen olisi katettava turvallisuus, muuttoliike ja rajaturvallisuus, ja sen avulla olisi varmistettava kansainvälisen suojelun saatavuus, merkityksellisten tietojen jakaminen, rajavalvonnan tehostaminen sekä yhteisten toimenpiteiden toteuttaminen laittoman muuttoliikkeen ja siirtolaisten salakuljetuksen torjumiseksi.

(12) NDICI-tuen osalta unionin olisi kehitettävä erityinen suhde naapurimaihin tavoitteena luoda unionin arvoihin perustuva alue, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön perustuvat läheiset ja rauhanomaiset suhteet. Tällä asetuksella ja NDICI-asetuksella olisi sen vuoksi tuettava asiaan liittyvien makroaluestrategioiden sisäisiä ja ulkoisia näkökohtia. Nämä aloitteet ovat strategisesti tärkeitä ja tarjoavat mielekkäät poliittiset puitteet suhteiden syventämiselle kumppanimaiden kanssa ja niiden välillä molemminpuolisen vastuuvelvollisuuden, jaetun omistajuuden ja vastuun periaatteiden pohjalta.

(13) On tärkeää tarkastella jatkossakin neuvoston päätöksessä 2010/427/EU[30] vahvistettua Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission roolia strategisen ohjelmasuunnittelun ja EAKR:stä ja NDICI:stä tuettujen Interreg-ohjelmien valmistelussa.

(14) Unionin syrjäisimpiä alueita koskevan erityistilanteen vuoksi on tarpeen hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden täyttyessä kyseiset alueet voivat saada tukea rakennerahastoista. Tämän asetuksen tiettyjä säännöksiä olisi sen vuoksi mukautettava syrjäisimpien alueiden erityispiirteisiin, jotta yhteistyötä niiden naapureiden kanssa voitaisiin yksinkertaistaa ja edistää ottaen samalla huomioon komission tiedonanto *Vahvempi ja uudistettu strateginen kumppanuus EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa*[31].

(15) On tarpeen vahvistaa kullekin Interreg-osa-alueelle kohdennettavat määrärahat, mukaan lukien kunkin jäsenvaltion osuus rajatylittävän yhteistyön, valtioiden välisen yhteistyön ja merialueyhteistyön, syrjäisimpien alueiden yhteistyön ja alueiden välisen yhteistyön kokonaismäärärahoista sekä jäsenvaltioiden käytettävissä olevat mahdollisuudet joustoon näiden osa-alueiden välillä. Rajatylittävän yhteistyön osuutta olisi vähennettävä verrattuna ohjelmakauteen 2014–2020, kun taas valtioiden välisen yhteistyön ja merialueyhteistyön osuutta olisi lisättävä merialueyhteistyön yhdistämisen vuoksi, ja olisi luotava uusi syrjäisimpien alueiden yhteistyötä koskeva osa-alue.

(16) Jotta EAKR:stä ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä myönnettävän tuen käyttö olisi mahdollisimman tehokasta, olisi luotava mekanismi, jonka avulla tällainen tuki voidaan palauttaa tapauksissa, joissa ulkoista yhteistyötä koskevia ohjelmia ei voida hyväksyä tai ne on keskeytettävä, mukaan lukien ohjelmat sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka eivät saa tukea mistään unionin rahoitusvälineestä. Tällä mekanismilla olisi pyrittävä optimoimaan ohjelmien toiminta ja koordinoimaan välineet mahdollisimman hyvin keskenään.

(17) EAKR:n pitäisi edistää Interregin puitteissa koheesiopolitiikan tavoitteiden mukaisia erityistavoitteita. Eri temaattisiin tavoitteisiin liittyvien erityistavoitteiden luetteloa olisi kuitenkin mukautettava Interregin erityistarpeisiin säätämällä toimintapoliittiseen

[30] Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

[31] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja Euroopan investointipankille –Vahvempi ja uudistettu strateginen kumppanuus EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa – COM(2017) 623 final, 24.10.2017.

tavoitteeseen ”sosiaalisempi Eurooppa panemalla täytäntöön Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari” kuuluvista uusista erityistavoitteista ESR:n kaltaisten tukitoimien mahdollistamiseksi.

(18) Ottaen huomioon Irlannin saarella vallitseva ainutlaatuinen ja erityinen tilanne ja jotta voitaisiin tukea pitkänperjantain sopimuksen mukaista pohjoisen ja etelän välistä yhteistyötä, uudella rajatylittävällä ’PEACE PLUS’ -ohjelmalla olisi jatkettava ja kehitettävä Pohjois-Irlannin ja Irlannin rajakreivikuntien välisten aikaisempien ohjelmien työtä. Ohjelman käytännön merkityksen vuoksi on tärkeää varmistaa, että kun ohjelmalla tuetaan rauhaa ja sovintoa, EAKR:n olisi myös osaltaan edistettävä asianomaisten alueiden sosiaalista, taloudellista ja alueellista vakautta, erityisesti toimenpiteillä, joilla edistetään yhteisöjen välistä yhteenkuuluvuutta. Ohjelman erityispiirteiden vuoksi sitä olisi hallinnoitava integroidusti siten, että Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusosuus sisällytetään ohjelmaan ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina. Lisäksi tiettyjä tässä asetuksessa olevia toimien valintaa koskevia sääntöjä ei saisi soveltaa kyseiseen ohjelmaan rauhaa ja sovintoa tukevien toimien osalta.

(19) Tällä asetuksella olisi lisättävä kaksi erityistä Interreg-tavoitetta, joista toisella tuetaan institutionaalisten valmiuksien vahvistamista koskevaa tavoitetta ja lisätään siten oikeudellista ja hallinnollista yhteistyötä, erityisesti raja-alueita koskevan tiedonannon täytäntöönpanon yhteydessä, tehostetaan kansalaisten ja instituutioiden välistä yhteistyötä sekä makroalue- ja merialuestrategioiden kehittämistä ja koordinointia ja toisella puututaan erityisiin ulkoista yhteistyötä koskeviin ongelmiin, kuten turvallisuus, rajanylitysten hallinta ja muuttoliike.

(20) Suurin osa unionin tuesta olisi keskitettävä rajalliseen määrään toimintapoliittisia tavoitteita Interregin vaikutuksen maksimoimiseksi.

(21) Interreg-ohjelmien valmistelua, hyväksymistä ja muuttamista sekä alueellista kehitystä, toimien valintaa, seurantaa ja arviointia, ohjelmasta vastaavia viranomaisia, toimien tarkastuksia sekä avoimuutta ja viestintää koskevia säännöksiä olisi mukautettava Interreg-ohjelmien erityispiirteisiin verrattuna asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] säännöksiin.

(22) Olisi jatkettava ohjelmakaudella 2014–2020 vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat perusteita, joiden täyttyessä toimet katsotaan aidosti yhteisiksi toimiksi, kumppanuutta Interreg-toimissa ja johtavan kumppanin velvoitteita. Interreg-kumppaneiden olisi kuitenkin tehtävä yhteistyötä kaikilla neljällä osa-alueella (kehitys, toteutus, henkilöstö ja rahoitus), ja syrjäisimpien alueiden yhteistyön osalta kolmella neljästä, koska olisi oltava yksinkertaisempaa yhdistää EAKR:stä ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä myönnettävä tuki sekä ohjelmien että toimien tasolla.

(23) On tarpeen selkeyttää sääntöjä, jotka koskevat pienhankerahastoja, joita on pantu täytäntöön koko Interreg-aloitteen ajan, mutta joihin ei ole koskaan sovellettu erityissäännöksiä. Kuten myös alueiden komitean lausunnossa aiheesta *Ihmisten väliset ja pienimuotoiset hankkeet rajat ylittävän yhteistyön ohjelmissa*[32] todetaan, tällaisilla pienhankerahastoilla on merkittävä rooli luottamuksen rakentamisessa kansalaisten ja instituutioiden välille, ne tarjoavat eurooppalaista lisäarvoa ja edistävät merkittävästi rajatylittävän yhteistyön ohjelmien yleistä tavoitetta poistamalla

[32] Euroopan alueiden komitean lausunto aiheesta ”Ihmisten väliset ja pienimuotoiset hankkeet rajat ylittävän yhteistyön ohjelmissa”, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2017 (EUVL C 342, 12.10.2017, s. 38).

rajaesteitä ja integroimalla raja-alueita ja niiden kansalaisia. Jotta voitaisiin tehdä pienhankkeiden rahoituksen hallinnoinnista yksinkertaisempaa lopullisille tuensaajille, jotka eivät usein ole tottuneet hakemaan unionin rahoitusta, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ja kertakorvausten käyttö olisi tehtävä pakolliseksi tietyn kynnysarvon alapuolella.

(24) Koska osallistujia on useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta ja hallinnolliset kustannukset ovat sen vuoksi erityisesti valvonnan ja kääntämisen osalta suuremmat, teknisen avun menojen enimmäismäärän olisi oltava suurempi kuin Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteessa. Suurempien hallinnollisten kustannusten vastapainoksi jäsenvaltioita olisi kannustettava vähentämään mahdollisuuksien mukaan yhteisten hankkeiden täytäntöönpanoon liittyvää hallinnollista taakkaa. Lisäksi Interreg-ohjelmien, jotka saavat rajoitetusti unionin tukea, tai ulkoisten rajatylittävien yhteistyöohjelmien olisi tehokkaiden teknisen avun toimien riittävän rahoituksen varmistamiseksi saatava teknistä apua varten tietty vähimmäismäärä.

(25) Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 ja 23 kohdan nojalla rahastoja on arvioitava erityisten seurantavaatimusten mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella välttäen kuitenkin ylisääntelyä ja varsinkin jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta. Näihin vaatimuksiin voidaan tarvittaessa sisällyttää mitattavissa olevia indikaattoreita, joiden perusteella kerätään näyttöä rahastojen käytännön vaikutuksista.

(26) Ohjelmakaudella 2014-2020 saadun kokemuksen perusteella olisi jatkettava järjestelmää, jolla otettiin käyttöön selkeä menojen tukikelpoisuussääntöjä koskeva hierarkia, ja säilytettävä samalla periaate, jonka mukaan menojen tukikelpoisuussäännöt vahvistetaan unionin tasolla tai koko yhteistyöohjelmalle, jotta vältetään mahdolliset ristiriitaisuudet ja epäjohdonmukaisuudet eri asetusten sekä asetusten ja jäsenvaltioiden säännösten välillä. Yhden jäsenvaltion antamat lisäsäännöt, joita sovellettaisiin ainoastaan tuensaajiin kyseisessä jäsenvaltiossa, olisi rajattava ehdottomasti välttämättömään vähimmäismäärään. Tähän asetukseen olisi erityisesti sisällytettävä ohjelmakaudelle 2014–2020 annetut komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 481/2014[33] säännökset.

(27) Jäsenvaltioita olisi kannustettava osoittamaan hallintoviranomaisen tehtävät EAYY:lle tai antamaan tällaiselle yhtymälle, kuten muille rajatylittäville oikeussubjekteille, vastuu alaohjelmien, integroitujen alueellisten investointien tai yhden tai useamman pienhankerahaston hallinnoinnista, tai nimettävä ne toimimaan ainoana kumppanina.

(28) Jotta ohjelmakautta 2014–2020 varten luotua maksuketjua komissiolta todentamisviranomaisen kautta johtavalle kumppanille voitaisiin jatkaa, maksuketjua olisi jatkettava kirjanpitotoiminnossa. Unionin tuki olisi maksettava johtavalle kumppanille, paitsi jos se johtaa kaksinkertaisiin valuutanmuuntomaksuihin, joita aiheutuu johtavan kumppanin ja muiden kumppanien välillä tuen muuntamisesta euromääräiseksi ja sen jälkeen takaisin toiseen valuuttaan tai päinvastoin.

(29) Asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [63 artiklan 9 kohdan] mukaan alakohtaisissa säännöissä on otettava huomioon Euroopan alueellisen yhteistyön (Interreg) ohjelmien tarpeet erityisesti tarkastustoiminnon osalta. Vuotuista

[33] Komission delegoitu asetus (EU) N:o 481/2014, annettu 4 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013 täydentämisestä yhteistyöohjelmiin liittyvien menojen tukikelpoisuutta koskevien erityissääntöjen osalta (EUVL L 138, 13.5.2014, s. 45).

tarkastuslausuntoa, vuotuista valvontakertomusta ja toimien tarkastuksia koskevia säännöksiä olisi sen vuoksi yksinkertaistettava ja mukautettava niihin ohjelmiin, joihin osallistuu useampi kuin yksi jäsenvaltio.

(30) Sääntöjen vastaisesti maksettujen summien takaisinperinnän osalta olisi päätettävä selkeästä rahoitusvastuuketjusta ainoasta kumppanista tai muista kumppaneista johtavan kumppanin ja hallintoviranomaisen kautta komissioon. Olisi säädettävä jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, kumppanimaiden tai merentakaisten maiden ja alueiden (MMA:t) vastuusta silloin, kun takaisinperintä ainoalta kumppanilta, muilta kumppaneilta tai johtavalta kumppanilta ei onnistu, missä tapauksessa jäsenvaltio korvaa summan hallintoviranomaiselle. Näin ollen Interreg-ohjelmissa ei tuensaajien tasolla voi olla määriä, joita ei saada perittyä takaisin. On kuitenkin tarpeen selventää sellaista tilannetta koskevia sääntöjä, jossa jäsenvaltio, kolmas maa, kumppanimaa tai MMA ei korvaa summaa hallintoviranomaiselle. Myös johtavan kumppanin velvoitteita takaisinperinnän osalta olisi selkeytettävä. Erityisesti hallintoviranomaisen ei pitäisi voida velvoittaa johtavaa kumppania käynnistämään oikeudellista menettelyä toisessa maassa.

(31) Jotta voidaan soveltaa enimmäkseen yhteisiä sääntöjä osallistuvissa jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa, kumppanimaissa tai MMA:issa, tätä asetusta olisi sovellettava myös kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden osallistumiseen, jollei tämän asetuksen tietyssä luvussa ole annettu erityisiä sääntöjä. Kolmansissa maissa, kumppanimaissa ja MMA:issa voi olla Interreg-ohjelmasta vastaavia viranomaisia vastaavat viranomaiset. Menojen tukikelpoisuuden alkamisen olisi kytkeydyttävä siihen, kun asianomainen kolmas maa, kumppanimaa tai MMA allekirjoittaa rahoitussopimuksen. Kolmannessa maassa, kumppanimaassa tai MMA:assa sijaitseville tuensaajille tehtävissä hankinnoissa olisi noudatettava ulkoisia hankintoja koskevia sääntöjä, jotka sisältyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU, Euratom) [uusi varainhoitoasetuksen koontiasetus][34]. Olisi vahvistettava menettelyt, joilla tehdään rahoitussopimukset kunkin kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n kanssa sekä sopimukset hallintoviranomaisen ja kunkin kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n välillä unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä annettavan tuen osalta tai kun kolmannesta maasta, kumppanimaasta tai MMA:sta siirretään Interreg-ohjelmaan lisärahoitusosuus, jossa ei ole kyse kansallisesta yhteisrahoituksesta.

(32) Vaikka Interreg-ohjelmat, joihin osallistuu kolmansia maita, kumppanimaita tai MMA:ita, olisi toteutettava käyttämällä yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia, syrjäisimpien alueiden yhteistyö voidaan toteuttaa välillisellä hallinnoinnilla. Olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt siitä, miten nämä ohjelmat toteutetaan kokonaisuudessaan tai osittain välillisellä hallinnoinnilla.

(33) Menettelyjä olisi yksinkertaistettava ohjelmakaudella 2014–2020 Euroopan naapuruusvälineen rajatylittävissä yhteistyöohjelmissa toteutetuista suurista infrastruktuurihankkeista saatujen kokemusten perusteella. Komissiolla olisi kuitenkin edelleen oltava tiettyjä oikeuksia tällaisten hankkeiden valinnassa.

(34) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä ja muuttaa Interreg-ohjelmien luetteloja ja luetteloa unionin tuen kokonaismäärästä kussakin Interreg-ohjelmassa sekä hyväksyä päätöksiä, joilla hyväksytään Interreg-ohjelmat ja niiden muutokset. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja

[34] [Viite]

periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[35] mukaisesti. Vaikka nämä säädökset ovat luonteeltaan yleisiä, olisi käytettävä neuvoa-antavaa menettelyä koska säädöksillä säännökset pannaan täytäntöön ainoastaan teknisesti.

(35) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset Interreg-ohjelmien hyväksyntää ja muuttamista varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Ulkoisissa rajatylittävissä yhteistyöohjelmissa olisi kuitenkin noudatettava soveltuvin osin asetusten (EU) [IPA III] ja [NDICI] nojalla vahvistettuja komiteamenettelyjä kyseisiä ohjelmia koskevan ensimmäisen hyväksymispäätöksen osalta.

(36) Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti Interreg-ohjelmien mallia koskevan liitteen muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(37) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on jäsenvaltioiden välisen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden välisen yhteistyön edistäminen, vaan tavoite voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU
Yleiset säännökset

I JAKSO
KOHDE, SOVELTAMISALA JA INTERREG-OSA-ALUEET

1 artikla
Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskevat säännöt, joiden tarkoituksena on edistää yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä unionin sisällä sekä jäsenvaltioiden ja rajanaapureina olevien kolmansien maiden,

[35] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

kumppanimaiden, muiden alueiden tai merentakaisten maiden ja alueiden, jäljempänä ’MMA:t’, välillä.

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan myös säännökset, jotka ovat tarpeen tehokkaan ohjelmasuunnittelun varmistamiseksi muun muassa teknisen avun, seurannan, arvioinnin, viestinnän, tukikelpoisuuden, hallinnoinnin ja valvonnan sekä Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) tuettavan Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisten ohjelmien, jäljempänä ’Interreg-ohjelmat’, taloushallinnon osalta.

3. Liittymistä valmistelevasta tukivälineestä, jäljempänä ’IPA III’, naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineestä, jäljempänä ’NDICI’, ja kaikille MMA:ille kaudella 2021–2027 myönnettävää rahoitusta koskevasta, neuvoston päätöksellä (EU) XXX perustetusta ohjelmasta, jäljempänä ’MMA-ohjelma’, (kaikki kolme välinettä jäljempänä yhdessä ’unionin ulkoiset rahoitusvälineet’) Interreg-ohjelmiin osoitettavan tuen osalta tässä asetuksessa määritellään uusia erityistavoitteita ja kuinka kyseiset rahastot yhdistetään Interreg-ohjelmiin, kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden sekä niiden alueiden tukikelpoisuusperusteet ja tietyt erityiset täytäntöönpanosäännöt.

4. EAKR:stä ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä, jäljempänä yhdessä ’Interreg-rahastot’, Interreg-ohjelmiin myönnettävän tuen osalta tässä asetuksessa määritellään erityiset Interreg-tavoitteet sekä organisaatio, jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden sekä niiden alueiden tukikelpoisuusperusteet, rahoitusvarat ja niiden jakoperusteet.

5. Interreg-ohjelmiin sovelletaan asetusta (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] ja asetusta (EU) [uusi EAKR-asetus], jollei mainituissa asetuksissa ja tässä asetuksessa erikseen toisin säädetä tai kun asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] säännöksiä voidaan soveltaa ainoastaan Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen.

2 artikla
Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 2 artiklassa olevia määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

   1) ’IPA-tuensaajalla’ tarkoitetaan asetuksen (EU) [IPA III] liitteessä I lueteltua maata tai aluetta;

   2) ’kolmannella maalla’ tarkoitetaan maata, joka ei ole unionin jäsenvaltio ja joka ei saa tukea Interreg-rahastoista;

   3) ’kumppanimaalla’ tarkoitetaan IPA-tuensaajaa tai asetuksen (EU) [NDICI] liitteessä I lueteltua naapurialueita koskevaan maantieteelliseen alueeseen kuuluvaa maata tai aluetta ja Venäjän federaatiota, ja joka saa tukea unionin ulkoisista rahoitusvälineistä;

   4) ’rajatylittävällä oikeussubjektilla’ tarkoitetaan oikeussubjektia, joka on perustettu jonkin Interreg-ohjelmaan osallistuvan maan lainsäädännön mukaisesti edellyttäen, että sen perustajana ovat alueelliset viranomaiset tai muut elimet vähintään kahdesta osallistujamaasta.

2. Kun asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] säännöksissä viitataan ’jäsenvaltioon’, sillä tarkoitetaan tässä asetuksessa ’hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltiota’, ja kun sen säännöksissä viitataan ’kuhunkin jäsenvaltioon’ tai

’jäsenvaltioihin’, sillä tarkoitetaan ’tiettyyn Interreg-ohjelmaan osallistuvia jäsenvaltioita ja soveltuvin osin kolmansia maita, kumppanimaita ja MMA:ita’.

Kun asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] säännöksissä viitataan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa lueteltuihin ’rahastoihin’ tai ’EAKR:ään’, se kattaa myös unionin ulkoiset rahoitusvälineet.

3 artikla

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) osa-alueet

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) perusteella EAKR:stä ja soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä tuetaan seuraavia osa-alueita:

1) vierekkäisten alueiden välinen rajatylittävä yhteistyö, jolla edistetään yhdennettyä alueellista kehitystä (osa-alue 1):

   a) sisäinen rajatylittävä yhteistyö kahden tai useamman jäsenvaltion vierekkäisten maaraja-alueiden välillä tai vähintään yhden jäsenvaltion ja yhden tai useamman 4 artiklan 3 kohdassa luetellun kolmannen maan vierekkäisten maaraja-alueiden välillä; tai

   b) ulkoinen rajatylittävä yhteistyö vähintään yhden jäsenvaltion ja yhden tai useamman seuraavassa luetellun osapuolen vierekkäisten maaraja-alueiden välillä:

      i) IPA-tuensaajat; tai

      ii) NDICI:stä tukea saavat kumppanimaat; tai

      iii) Venäjän federaatio, kun tarkoituksena on mahdollistaa sen osallistuminen myös NDICI:stä tuettuun rajatylittävään yhteistyöhön;

2) laajemmilla valtioiden rajat ylittävillä alueilla tai merialueilla toteutettava valtioiden välinen yhteistyö ja merialueyhteistyö, jossa on mukana kansallisia, alueellisia ja paikallisia ohjelmakumppaneita jäsenvaltioista, kolmansista maista ja kumppanimaista sekä Grönlannista ja jonka tavoitteena on parantaa alueellista yhdentymistä (osa-alue 2; kun tarkoitetaan ainoastaan valtioiden välistä yhteistyötä: osa-alue 2A; kun tarkoitetaan ainoastaan merialueyhteistyötä: osa-alue 2B);

3) syrjäisimpien alueiden keskinäinen yhteistyö ja niiden yhteistyö naapureina olevien kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden kanssa tai niistä useiden kanssa, kun yhteistyön tavoitteena on alueellisen yhdentymisen helpottaminen niiden naapurialueilla (osa-alue 3);

4) alueiden välinen yhteistyö, jonka tavoitteena on tehostaa koheesiopolitiikkaa (osa-alue 4) edistämällä

   a) kokemusten vaihtoa, innovatiivisia toimintatapoja ja valmiuksien kehittämistä seuraavilla aloilla:

      i) Interreg-ohjelmien toteuttaminen;

      ii) Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen ohjelmien toteuttaminen, erityisesti sellaisten alueiden välisten ja valtioiden välisten toimien osalta, joissa tuensaajia on vähintään yhdessä toisessa jäsenvaltiossa;

      iii) eurooppalaisten alueellisen yhteistyön yhtymien, jäljempänä ’EAYY’, perustaminen, toiminta ja käyttö;

b) alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteisiin liittyvien kehityssuuntausten analysointia;

5) alueiden väliset innovointi-investoinnit sellaisten alueiden välisten innovointihankkeiden kaupallistamisen ja laajentamisen kautta, jotka voivat edistää eurooppalaisten arvoketjujen kehittämistä (osa-alue 5).

II JAKSO
MAANTIETEELLINEN KATTAVUUS

4 artikla

Rajatylittävän yhteistyön maantieteellinen kattavuus

1. Rajatylittävän yhteistyön osalta alueet, joita tuetaan EAKR:stä, ovat unionin NUTS 3 -tason alueet kaikilla sisäisillä ja ulkoisilla maarajoilla kolmansien maiden tai kumppanimaiden kanssa.

2. Merirajoilla olevia alueita, joilla on kiinteä yhteys meren yli, tuetaan myös rajatylittävän yhteistyön perusteella.

3. Sisäiset rajatylittävää yhteistyötä koskevat Interreg-ohjelmat voivat kattaa Norjan, Sveitsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan NUTS 3 -tason alueita vastaavat alueet sekä Liechtensteinin, Andorran ja Monacon.

4. Ulkoisen rajatylittävän yhteistyön osalta alueet, joita tuetaan IPA III- tai NDICI-välineestä, ovat asianomaisen kumppanimaan NUTS 3 -tason alueet tai, NUTS-luokituksen puuttuessa, jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden kaikilla maarajoilla olevat vastaavat alueet, jotka ovat tukikelpoisia IPA III- tai NDICI-välineen perusteella.

5 artikla

Valtioiden välisen yhteistyön ja merialueyhteistyön maantieteellinen kattavuus

1. Valtioiden välisen yhteistyön ja merialueyhteistyön osalta alueet, joita tuetaan EAKR:stä, ovat unionin NUTS 2 -tason alueet, jotka kattavat vierekkäiset toiminnalliset alueet, ottaen tarvittaessa huomioon makroaluestrategiat tai merialuestrategiat.

2. Valtioiden välistä yhteistyötä ja merialueyhteistyötä koskevat Interreg-ohjelmat voivat kattaa

   a) alueita Islannissa, Norjassa, Sveitsissä, Yhdistyneessä kuningaskunnassa sekä Liechtensteinin, Andorran, Monacon ja San Marinon;

   b) Grönlannin;

   c) Färsaaret;

   d) IPA III- tai NDICI-välineen mukaisia kumppanimaiden alueita;

   riippumatta siitä, rahoitetaanko niitä EU:n talousarviosta vai ei.

3. Edellä 2 kohdassa lueteltujen alueiden, kolmansien maiden tai kumppanimaiden on oltava NUTS 2 -tason alueita tai, NUTS-luokituksen puuttuessa, vastaavia alueita.

6 artikla

Syrjäisimpien alueiden yhteistyön maantieteellinen kattavuus

1. Syrjäisimpien alueiden yhteistyön osalta kaikkia SEUT-sopimuksen 349 artiklan ensimmäisessä kohdassa lueteltuja alueita tuetaan EAKR:stä.

2. Syrjäisimpiä alueita koskevat Interreg-ohjelmat voivat kattaa NDICI:stä tukea saavia naapureina olevia kumppanimaita tai MMA-ohjelmasta tukea saavia MMA:ita tai molempia.

7 artikla

Alueiden välisen yhteistyön ja alueiden välisten innovointi-investointien maantieteellinen kattavuus

1. Kaikkien osa-alueeseen 4 kuuluvien Interreg-ohjelmien tai osa-alueeseen 5 kuuluvien alueiden välisten innovointi-investointien osalta unionin koko aluetta tuetaan EAKR:stä.

2. Osa-alueeseen kuuluvat 4 Interreg-ohjelmat voivat kattaa 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen kolmansien maiden, kumppanimaiden, muiden alueiden tai MMA:iden koko alueen tai osan siitä riippumatta siitä, saavatko ne tukea unionin ulkoisista rahoitusvälineistä.

8 artikla

Luettelo tukea saavista Interreg-ohjelma-alueista

1. Komissio hyväksyy 4, 5 ja 6 artiklan soveltamiseksi täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan luettelo niistä Interreg-ohjelma-alueista, jotka saavat tukea, eriteltynä kunkin osa-alueen ja kunkin Interreg-ohjelman mukaan. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

   Ulkoiset rajatylittävät Interreg-ohjelmat merkitään luetteloon ’IPA III:n rajatylittävän yhteistyön Interreg-ohjelmina’ tai ’naapuruusalueita koskevan rajatylittävän yhteistyön Interreg-ohjelmina’.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös sisältää myös luettelon niistä unionin NUTS 3 -tason alueista, jotka otetaan huomioon kohdennettaessa EAKR:stä määrärahoja rajatylittävälle yhteistyölle kaikilla sisärajoilla ja unionin ulkoisten rahoitusvälineiden soveltamisalaan kuuluvilla ulkorajoilla, sekä luettelon niistä NUTS 3 -tason alueista, jotka otetaan huomioon kohdennettaessa määrärahoja 9 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun osa-alueen 2B perusteella.

3. Kolmansien maiden tai kumppanimaiden alueet tai unionin ulkopuoliset alueet, jotka eivät saa tukea EAKR:stä tai unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä, mainitaan myös 1 kohdassa tarkoitetussa luettelossa.

III JAKSO
MÄÄRÄRAHAT JA YHTEISRAHOITUSOSUUDET

9 artikla

EAKR:n Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) määrärahat

1. EAKR:n Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen (Interreg) määrärahat ovat 8 430 000 000 euroa EAKR:n, ESR+:n ja koheesiorahaston talousarviositoumuksiin ohjelmakaudella 2021–2027 käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista, jotka esitetään asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 102 artiklan 1 kohdassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut määrärahat kohdennetaan seuraavasti:

   a) 52,7 prosenttia (eli yhteensä 4 440 000 000 euroa) rajatylittävälle yhteistyölle (osa-alue 1);

   b) 31,4 prosenttia (eli yhteensä 2 649 900 000 euroa) valtioiden väliselle yhteistyölle ja merialueyhteistyölle (osa-alue 2);

   c) 3,2 prosenttia (eli yhteensä 270 100 000 euroa) syrjäisimpien alueiden yhteistyölle (osa-alue 3);

   d) 1,2 prosenttia (eli yhteensä 100 000 000 euroa) alueiden väliselle yhteistyölle (osa-alue 4);

   e) 11,5 prosenttia (eli yhteensä 970 000 000 euroa) alueiden välisille innovointi-investoinneille (osa-alue 5).

3. Komissio ilmoittaa kullekin jäsenvaltiolle sen osuuden osa-alueiden 1, 2 ja 3 kokonaismäärärahoista vuosittain eriteltynä.

   Jäsenvaltioittain tehtävässä erittelyssä perusteena käytetään väestömäärää seuraavilla alueilla:

   a) NUTS 3 -tason alueet osa-alueen 1 osalta ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa täytäntöönpanosäädöksessä luetellut NUTS 3 -tason alueet osa-alueen 2B osalta;

   b) NUTS 2 -tason alueet osa-alueiden 2A ja 3 osalta.

4. Kukin jäsenvaltio voi siirtää enintään 15 prosenttia osa-alueiden 1, 2 ja 3 määrärahoista yhteen tai useampaan toiseen osa-alueeseen.

5. Kunkin jäsenvaltion on 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen määrien perusteella ilmoitettava komissiolle, onko se käyttänyt ja miten se on käyttänyt 4 kohdassa säädettyä siirtomahdollisuutta ja miten sen osuus on tämän seurauksena jakautunut niiden Interreg-ohjelmien kesken, joihin kyseinen jäsenvaltio osallistuu.

10 artikla

Useita rahastoja koskevat säännökset

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan EAKR:stä ja NDICI:stä tai IPA III:sta tukea saavia ulkoisia rajatylittäviä Interreg-ohjelmia koskeva monivuotinen strategia-asiakirja. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

EAKR:stä ja NDICI:stä tukea saavien Interreg-ohjelmien osalta kyseisessä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan asetuksen (EU) [DDICI] 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut seikat.

2. Komissio ja asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat EAKR:n rahoitusosuuden ulkoisiin rajatylittäviin Interreg-ohjelmiin, joita tuetaan myös rajatylittävään yhteistyöhön kohdennetuista IPA III:n määrärahoista tai rajatylittävään yhteistyöhön naapurialueita koskevalla maantieteellisellä alueella kohdennetuista NDICI:n määrärahoista. Kullekin jäsenvaltiolle vahvistettua EAKR:n rahoitusosuutta ei saa myöhemmin kohdentaa uudelleen asianomaisten jäsenvaltioiden kesken.

3. EAKR:stä myönnetään tukea yksittäisille ulkoisille rajatylittäville Interreg-ohjelmille edellyttäen, että IPA III:n ja NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista myönnetään tukea vastaava määrä asiaa koskevassa strategisessa ohjelma-asiakirjassa. Tähän vastaavuuteen sovelletaan IPA III -säädöksessä tai NDICI-säädöksessä vahvistettua enimmäismäärää.

   Jos IPA III- tai NDICI-välineen asiaa koskevan strategisen ohjelma-asiakirjan tarkistus johtaa vastaavan määrän pienentämiseen jäljellä olevien vuosien osalta, kukin asianomainen jäsenvaltio valitsee jonkin seuraavista vaihtoehdoista:

   a) pyytää 12 artiklan 3 kohdan mukaista järjestelyä;

   b) jatkaa Interreg-ohjelmaa jäljellä olevalla EAKR:n ja IPA III:n tai NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelman tuella; tai

   c) yhdistää vaihtoehdot a ja b.

4. EAKR:stä, IPA III:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista tai NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista myönnettäviä tukia vastaavat vuotuiset määrärahat otetaan vuoden 2021 talousarviomenettelyssä asianmukaisiin budjettikohtiin.

5. Jos komissio on varannut erityisen määrärahan, jonka tarkoituksena on auttaa kumppanimaita ja -alueita asetuksen (EU) [NDICI] nojalla ja MMA:ita neuvoston päätöksen [MMA-ohjelmaa koskeva päätös] nojalla tai niitä molempia vahvistamaan yhteistyötään naapurialueina olevien unionin syrjäisimpien alueiden kanssa asetuksen (EU) [NDICI] 33 artiklan 2 kohdan tai [MMA-ohjelmaa koskevan päätöksen] 87 artiklan tai molempien mukaisesti, myös EAKR voi tarvittaessa osallistua tämän asetuksen mukaisesti ja vastavuoroisuuden ja suhteellisuuden periaatteita noudattaen NDICI:stä ja MMA-ohjelmasta tai molemmista myönnettävän rahoituksen suhteen, sellaisten toimien rahoitukseen, jotka kumppanimaa tai -alue taikka muu yhteisö on toteuttanut asetuksen (EU) [NDICI] nojalla, maa, alue tai muu yhteisö on toteuttanut [MMA-ohjelmaa koskevan päätöksen] nojalla tai unionin syrjäisimpiin alueisiin kuuluva alue on toteuttanut erityisesti yhden tai useamman osa-alueeseen 2, 3 tai 4 kuuluvan yhteisen Interreg-ohjelman tai 60 artiklassa tarkoitettujen, tämän asetuksen nojalla käyttöönotettujen ja täytäntöönpantujen yhteistyötoimenpiteiden mukaisesti.

11 artikla

Luettelo Interreg-ohjelmien määrärahoista

1. Komissio hyväksyy jäsenvaltioiden 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan luettelo kaikista Interreg-ohjelmista ja ilmoitetaan kunkin ohjelman osalta EAKR:stä myönnettävän tuen kokonaismäärä ja soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä

myönnettävän tuen kokonaismäärä. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Täytäntöönpanosäädöksessä on lisäksi luettelo 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti siirretyistä määristä jäsenvaltion ja unionin ulkoisen rahoitusvälineen mukaan jaoteltuna.

12 artikla

Määrärahojen palauttaminen ja keskeyttäminen

1. Vuosina 2022 ja 2023 EAKR:stä sellaisille ulkoisille rajatylittäville Interreg-ohjelmille myönnettävä vuotuinen rahoitusosuus, joiden osalta komissiolle ei ole toimitettu mainittujen vuosien 31 päivään maaliskuuta mennessä ohjelmaa ja jota ei ole kohdennettu uudelleen toiselle samaan ulkoisten rajatylittävien Interreg-ohjelmien luokkaan kuuluvalle ohjelmalle, kohdennetaan sellaisille sisäisille rajatylittäville Interreg-ohjelmille, joihin asianomainen jäsenvaltio osallistuu tai asianomaiset jäsenvaltiot osallistuvat.

2. Jos 31 päivänä maaliskuuta 2024 on vielä olemassa ulkoisia rajatylittäviä Interreg-ohjelmia, joita ei ole toimitettu komissiolle, 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kyseisille ohjelmille jäljellä olevina vuosina aina vuoteen 2027 asti osoitettu EAKR:n koko rahoitusosuus, jota ei ole kohdennettu uudelleen toiseen rajatylittävään Interreg-ohjelmaan, jota tuetaan myös IPA III:n tai NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista, kohdennetaan sellaisiin sisäisiin rajatylittäviin Interreg-ohjelmiin, joihin asianomainen jäsenvaltio osallistuu tai asianomaiset jäsenvaltiot osallistuvat.

3. Komission hyväksymää ulkoista rajatylittävää Interreg-ohjelmaa ei jatketa tai kyseiselle ohjelmalle kohdennettuja varoja vähennetään sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, erityisesti jos:

   a) yksikään asianomaisen Interreg-ohjelman piiriin kuuluvista kumppanimaista ei ole allekirjoittanut asiaa koskevaa rahoitussopimusta 57 artiklan mukaisesti vahvistetuissa määräajoissa;

   b) Interreg-ohjelmaa ei voida toteuttaa suunnitellulla tavalla osallistujamaiden välisissä suhteissa ilmenneiden ongelmien vuoksi.

   Tällaisissa tapauksissa 1 kohdassa tarkoitettu EAKR:n rahoitusosuus, joka vastaa vuotuisia eriä, joita ei ole vielä sidottu, tai vuotuisia eriä, jotka on sidottu ja vapautettu kokonaan tai osittain saman varainhoitovuoden aikana ja joita ei ole kohdennettu uudelleen toiselle ulkoiselle rajatylittävälle Interreg-ohjelmalle, jota tuetaan myös IPA III:n tai NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista, kohdennetaan sellaisille sisäisille rajatylittäville Interreg-ohjelmille, joihin asianomainen jäsenvaltio osallistuu tai asianomaiset jäsenvaltiot osallistuvat.

4. Komission jo hyväksymän osa-alueeseen 2 kuuluvan Interreg-ohjelman osalta kumppanimaan tai Grönlannin osallistuminen keskeytetään, jos jokin 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista tilanteista toteutuu.

   Osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin muiden osallistuvien kumppanimaiden on pyydettävä jotakin seuraavista:

   a) että Interreg-ohjelma keskeytetään kokonaan, erityisesti silloin, kun ohjelman keskeisiin yhteisiin kehityshaasteisiin ei pystytä vastaamaan ilman kyseisen kumppanimaan tai Grönlannin osallistumista;

b) että kyseiseen Interreg-ohjelmaan kohdennettuja määrärahoja pienennetään sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti;

c) että Interreg-ohjelmaa jatketaan ilman kyseisen kumppanimaan tai Grönlannin osallistumista.

Jos Interreg-ohjelman määrärahoja pienennetään tämän kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti, EAKR:n rahoitusosuus, joka vastaa vuotuisia eriä, joita ei ole vielä sidottu, kohdennetaan toiselle osa-alueeseen 2 kuuluvalle Interreg-ohjelmalle, johon yksi tai useampi asianomaisista jäsenvaltioista osallistuu, tai, jos jäsenvaltio osallistuu vain yhteen osa-alueeseen 2 kuuluvaan Interreg -ohjelmaan, yhdelle tai useammalle sisäiselle rajatylittävälle Interreg-ohjelmalle, johon kyseinen jäsenvaltio osallistuu.

5. Tämän artiklan mukaisesti pienennettyä IPA III:n, NDICI:n tai MMA-ohjelman rahoitusosuutta käytetään asetusten (EU) [IPA III] ja [NDICI] tai neuvoston päätöksen [MMA] mukaisesti.

6. Jos jokin kolmas maa tai kumppanimaa, joka osallistuu Interreg-ohjelman rahoitukseen kansallisilla varoilla, joissa ei ole kyse EAKR:stä tai unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä peräisin olevan tuen kansallisesta yhteisrahoituksesta, ja joka on saanut 22 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun asiakirjan, vähentää tätä rahoitusta Interreg-ohjelman toteuttamisen aikana joko yleisesti tai jo valittujen yhteisten toimien osalta, osallistuvan jäsenvaltion tai osallistuvien jäsenvaltioiden on pyydettävä yhtä 4 kohdan toisessa alakohdassa esitetyistä vaihtoehdoista.

13 artikla
Yhteisrahoitusosuudet

Kunkin Interreg-ohjelman yhteisrahoitusosuus on enintään 70 prosenttia, paitsi jos ulkoisten rajatylittävien tai osa-alueeseen 3 kuuluvien Interreg-ohjelmien osalta asetuksissa (EU) [IPA III] ja [NDICI] tai neuvoston päätöksessä (EU) [MMA-ohjelma] tai niiden nojalla annetuissa säädöksissä vahvistetaan korkeampi prosenttiosuus.

II LUKU
Erityiset Interreg-tavoitteet ja temaattinen keskittäminen

14 artikla
Erityiset Interreg-tavoitteet

1. EAKR edistää asetuksen (EU) [uusi EAKR] 4 artiklassa vahvistetun soveltamisalansa puitteissa ja unionin ulkoiset rahoitusvälineet edistävät soveltuvin osin asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 4 artiklan 1 kohdassa esitettyjen toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista Interreg-ohjelmiin kuuluvilla yhteisillä toimilla.

2. Rauhaa ja sovintoa tukevan PEACE PLUS -ohjelman osalta EAKR edistää toimintapoliittiseen tavoitteeseen 4 kuuluvana erityistavoitteena myös asianomaisten alueiden sosiaalista, taloudellista ja alueellista vakautta erityisesti toimilla, joilla edistetään yhteisöjen välistä yhteenkuuluvuutta. Kyseistä erityistavoitetta tuetaan erillisellä toimintalinjalla.

3. Asetuksen (EU) [uusi EAKR] 2 artiklassa vahvistettujen EAKR:n erityistavoitteiden lisäksi EAKR voi ja unionin ulkoiset rahoitusvälineet voivat soveltuvin osin edistää myös toimintapoliittiseen tavoitteeseen 4 kuuluvien erityistavoitteiden saavuttamista seuraavasti:

   a) parantamalla työmarkkinoiden tehokkuutta ja laadukkaiden työpaikkojen saatavuutta valtioiden rajojen yli;

   b) parantamalla yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen saatavuutta ja laatua valtioiden rajojen yli tavoitteena parantaa rajojen yli tunnustettua koulutustasoa ja ammattitaidon tasoa;

   c) parantamalla laadukkaiden, kestävien ja kohtuuhintaisten terveydenhuollon palvelujen yhtäläistä ja oikea-aikaista saantia;

   d) parantamalla terveydenhuoltojärjestelmien ja pitkäaikaishoitopalvelujen saatavuutta, tehokkuutta ja kestävyyttä valtioiden rajojen yli;

   e) edistämällä sosiaalista osallisuutta ja torjumalla köyhyyttä, myös edistämällä yhtäläisiä mahdollisuuksia ja torjumalla syrjintää rajojen yli.

4. Osa-alueilla 1, 2 ja 3 EAKR voi ja soveltuvin osin unionin ulkoiset rahoitusvälineet voivat myös tukea Interreg-ohjelmien hallinnoinnin parantamista koskevaa erityistä Interreg-tavoitetta erityisesti seuraavien toimien avulla:

   a) osa-alueisiin 1 ja 2B kuuluvissa Interreg-ohjelmissa:

      i) parantamalla viranomaisten ja erityisesti tiettyä aluetta hallinnoivien viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisia valmiuksia;

      ii) tehostamalla julkishallintoa edistämällä oikeudellista ja hallinnollista yhteistyötä sekä kansalaisten ja instituutioiden välistä yhteistyötä erityisesti raja-alueiden oikeudellisten ja muiden esteiden poistamiseksi;

   b) osa-alueisiin 1, 2 ja 3 kuuluvissa Interreg-ohjelmissa: parantamalla viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisia valmiuksia panna täytäntöön makroaluestrategioita ja merialuestrategioita;

   c) ulkoisissa rajatylittävissä ja osa-alueisiin 2 ja 3 kuuluvissa Interreg-ohjelmissa, joita tuetaan Interreg-varoilla, a ja b alakohdan lisäksi: luomalla keskinäistä luottamusta, erityisesti edistämällä henkilötason yhteyksiin perustuvia toimia, edistämällä kestävää demokratiaa ja tukemalla kansalaisyhteiskunnan toimijoita sekä niiden roolia prosessien ja demokratiakehityksen uudistamisessa.

5. Ulkoisissa rajatylittävissä ja osa-alueisiin 2 ja 3 kuuluvissa Interreg-ohjelmissa EAKR edistää ja unionin ulkoiset rahoitusvälineet edistävät soveltuvin osin myös turvallisempaa ja suojatumpaa Eurooppaa koskevaa erityistä ulkoista Interreg-tavoitetta erityisesti rajanylitysten hallinnan sekä liikkuvuuden ja muuttoliikkeen hallinnan, maahanmuuttajien suojelu mukaan luettuna, aloilla toteutettavilla toimilla.

15 artikla
Temaattinen keskittäminen

1. Vähintään 60 prosenttia EAKR:stä ja soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä kullekin osa-alueisiin 1, 2 ja 3 kuuluvista Interreg-ohjelmista muiden toimintalinjojen kuin teknisen avun perusteella kohdennettavista määrärahoista on kohdennettava enintään kolmeen asetuksen (EU) [uusi yhteisiä

säännöksiä koskeva asetus] [4 artiklan 1 kohdassa] säädettyyn toimintapoliittiseen tavoitteeseen.

2. Lisäksi 15 prosenttia EAKR:stä ja soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä kullekin osa-alueisiin 1, 2 ja 3 kuuluvista Interreg-ohjelmista muiden toimintalinjojen kuin teknisen avun perusteella kohdennettavista määrärahoista on kohdennettava Interreg-ohjelmien hallinnoinnin parantamista koskevaan erityiseen Interreg-tavoitteeseen tai turvallisempaa ja suojatumpaa Eurooppaa koskevaan erityiseen ulkoiseen Interreg-tavoitteeseen.

3. Jos osa-alueeseen 2A kuuluva Interreg-ohjelma tukee makroaluestrategiaa, kaikki EAKR:stä ja soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä muiden toimintalinjojen kuin ulkoisen avun perusteella kohdennettavat määrärahat on ohjelmoitava kyseisen strategian tavoitteisiin.

4. Jos osa-alueeseen 2B kuuluva Interreg-ohjelma tukee makroaluestrategiaa tai merialuestrategiaa, vähintään 70 prosenttia EAKR:stä ja soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä muiden toimintalinjojen kuin ulkoisen avun perusteella kohdennettavista kokonaismäärärahoista on kohdennettava kyseisen strategian tavoitteisiin.

5. Osa-alueeseen 4 kuuluvien Interreg-ohjelmien osalta kaikki EAKR:stä tai soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä muiden toimintalinjojen kuin teknisen avun perusteella kohdennettavat määrärahat on kohdennettava Interreg-ohjelmien hallinnoinnin parantamista koskevaan erityiseen Interreg-tavoitteeseen.

III LUKU
Ohjelmasuunnittelu

I JAKSO
INTERREG-OHJELMIEN VALMISTELU, HYVÄKSYMINEN JA MUUTTAMINEN

16 artikla
Interreg-ohjelmien valmistelu ja toimittaminen

1. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoite (Interreg) toteutetaan Interreg-ohjelmien kautta yhteistyöhön perustuvalla hallinnoinnilla lukuun ottamatta osa-aluetta 3, joka voidaan toteuttaa kokonaisuudessaan tai osittain välillisesti hallinnoiden, sekä osa-aluetta 5, joka toteutetaan suoraan tai välillisesti hallinnoiden.

2. Osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden on valmisteltava liitteessä esitetyn mallin mukainen Interreg-ohjelma 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 väliseksi ajaksi.

3. Osallistuvien jäsenvaltioiden on valmisteltava Interreg-ohjelma yhteistyössä asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 6 artiklassa tarkoitettujen ohjelmakumppanien kanssa.

   Osallistuvien kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden on soveltuvin osin myös otettava mukaan kyseisessä artiklassa tarkoitettuja ohjelmakumppaneita vastaavat ohjelmakumppanit.

4. Tulevan hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltion on toimitettava komissiolle Interreg-ohjelma viimeistään [*voimaantulopäivä + yhdeksän kuukautta*] kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden puolesta.

   Tulevan hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltion on kuitenkin toimitettava unionin ulkoisista rahoitusvälineistä myönnettävää tukea sisältävä Interreg-ohjelma viimeistään kuusi kuukautta sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt asiaankuuluvan 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun strategisen ohjelma-asiakirjan, tai jos yhdessä tai useammassa unionin ulkoisen rahoitusvälineen perussäädöksessä niin edellytetään.

5. Ennen Interreg-ohjelman toimittamista komissiolle on siihen osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden vahvistettava kirjallisesti hyväksyvänsä Interreg-ohjelman sisällön. Tämä hyväksyntä sisältää myös kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden sitoumuksen tarvittavan yhteisrahoituksen järjestämiseen Interreg-ohjelman toteuttamiseksi ja soveltuvin osin sitoumuksen kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden rahoitusosuudesta.

   Kun kyseessä ovat Interreg-ohjelmat, joihin osallistuu syrjäisimpiä alueita sekä kolmansia maita, kumppanimaita tai MMA:ita, ensimmäisestä alakohdassa säädetystä poiketen asianomaisten jäsenvaltioiden on kuultava kyseessä olevia kolmansia maita, kumppanimaita tai MMA:ita ennen Interreg-ohjelmien toimittamista komissiolle. Tässä tapauksessa Interreg-ohjelmien sisältöä ja kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden mahdollista rahoitusosuutta koskevat hyväksynnät voidaan esittää kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden kanssa järjestettyjen neuvottelukokousten tai alueellisten yhteistyöjärjestöjen kokousten virallisesti hyväksytyissä pöytäkirjoissa.

6. Siirretään komissiolle 62 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä muiden kuin sen keskeisten osien mukauttamiseksi muutoksiin, joita tapahtuu ohjelmakauden aikana.

17 artikla
Interreg-ohjelmien sisältö

1. Kussakin Interreg-ohjelmassa on esitettävä yhteinen strategia, jonka mukaisesti ohjelmalla edistetään asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 4 artiklan 1 kohdassa asetettujen toimintapoliittisten tavoitteiden ja tämän asetuksen 14 artiklan 4 ja 5 kohdassa asetettujen erityisten Interreg-tavoitteiden saavuttamista ja sen tuloksista tiedotetaan.

2. Kukin Interreg-ohjelma koostuu toimintalinjoista.

   Kukin toimintalinja vastaa yhtä toimintapoliittista tavoitetta tai tapauksen mukaan joko yhtä erityistä Interreg-tavoitetta tai niitä molempia tai teknistä apua. Toimintalinja, joka vastaa yhtä toimintapoliittista tavoitetta tai tapauksen mukaan yhtä erityistä Interreg-tavoitetta tai niitä molempia, koostuu yhdestä tai useammasta erityistavoitteesta. Yhteen toimintapoliittiseen tavoitteeseen tai erityiseen Interreg-tavoitteeseen voi liittyä useampia toimintalinjoja.

3. Jotta voidaan tehostaa ohjelman toteuttamista ja suurentaa toimien mittakaavaa, asianomainen jäsenvaltio voi päättää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja yhteisymmärryksessä komission kanssa siirtää Interreg-ohjelmiin enintään

[x] prosenttia samalle alueelle Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen perusteella kohdennetuista EAKR:n määrärahoista. Siirretty määrä muodostaa erillisen toimintalinjan tai erilliset toimintalinjat.

4. Kussakin Interreg-ohjelmassa on esitettävä seuraavat:

a) ohjelma-alue (mukaan luettuna sen kartta erillisenä asiakirjana);

b) tärkeimpiä yhteisiä haasteita koskeva tiivistelmä, jossa otetaan huomioon seuraavat seikat:

i) taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset erot;

ii) yhteiset investointitarpeet ja täydentävyys muiden tukimuotojen kanssa;

iii) aiemmat kokemukset;

iv) makroaluestrategiat ja merialuestrategiat, jos ohjelma-alue kuuluu kokonaisuudessaan tai osittain yhden tai useamman strategian piiriin;

c) valittujen toimintapoliittisten tavoitteiden ja erityisten Interreg-tavoitteiden, niitä vastaavien toimintalinjojen, erityistavoitteiden ja tukimuotojen perustelut, joissa on tarvittaessa käsiteltävä rajatylittävän infrastruktuurin puuttuvia yhteyksiä;

d) erityistavoitteet kunkin toimintalinjan osalta teknistä apua lukuun ottamatta;

e) kunkin erityistavoitteen osalta seuraavat:

i) tavoitetta koskevien toimien tyypit, mukaan lukien luettelo suunnitelluista strategisesti tärkeistä toimista, sekä niiden odotettu vaikutus kyseisiin erityistavoitteisiin ja soveltuvin osin makroalue- ja merialuestrategioihin;

ii) tuotos- ja tulosindikaattorit sekä vastaavat välitavoitteet ja tavoitteet;

iii) pääasialliset kohderyhmät;

iv) erityiset kohdealueet, mukaan lukien suunnitelmat käyttää yhdennettyjä alueellisia investointeja, yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä tai muita alueellisia välineitä;

v) rahoitusvälineiden suunniteltu käyttö;

vi) suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen tukitoimityyppien mukaan;

f) teknisen avun toimintalinjan osalta suunniteltu käyttö asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [30], [31] ja [32] artiklan mukaisesti sekä asiaankuuluvat tukitoimityypit;

g) rahoitussuunnitelma, joka sisältää seuraavat taulukot (ilman erittelyä osallistuvan jäsenvaltion, kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n mukaan, jollei toisin mainita):

i) taulukko, jossa eritellään kokonaismäärärahat EAKR:n ja tarvittaessa kunkin unionin ulkoisen rahoitusvälineen osalta koko ohjelmakauden ja vuoden ajalta;

ii) taulukko, jossa eritellään EAKR:n kokonaismäärärahat kunkin toimintalinjan osalta ja tarvittaessa kunkin ulkoisen rahoitusvälineen kokonaismäärärahat kunkin toimintalinjan osalta sekä kansallinen

yhteisrahoitus ja tieto siitä, koostuuko kansallinen yhteisrahoitus julkisesta ja yksityisestä rahoituksesta;

h) toimet, jotka on toteutettu sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 6 artiklassa tarkoitetut asianomaiset ohjelmakumppanit osallistuvat Interreg-ohjelman valmisteluun, sekä näiden ohjelmakumppanien rooli ohjelman toteuttamisessa, seurannassa ja arvioinnissa;

i) Interreg-ohjelman viestintää ja näkyvyyttä koskeva suunniteltu lähestymistapa, jossa määritellään tavoitteet, kohdeyleisöt, viestintäkanavat, näkyvyys sosiaalisessa mediassa, suunniteltu budjetti ja asiaankuuluvat seuranta- ja arviointi-indikaattorit;

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava seuraavasti:

a) edellä g alakohdassa tarkoitettujen taulukoiden osalta ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä saatavan tuen osalta kyseiset määrärahat on esitettävä seuraavasti:

i) IPA III - ja NDICI-välineistä tuettujen ulkoisten rajatylittävien Interreg-ohjelmien (IPA III:n rajaylittävän yhteistyön ohjelmat tai naapuruusalueita koskevat rajatylittävän yhteistyön ohjelmat) osalta yhtenä summana, johon yhdistetään otsakkeiden [otsake 2 ’Yhteenkuuluvuus ja arvot’, alaotsake ’Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus’] ja [otsake 6 ’Naapurialueet ja maailma’] rahoitusosuudet;

ii) IPA III- ja NDICI-välineistä tai MMA-ohjelmasta tuettujen osa-alueisiin 2 ja 4 kuuluvien Interreg-ohjelmien (’Interreg-rahastot’) osalta yhtenä summana, johon yhdistetään [otsakkeen 2] ja [otsakkeen 6] rahoitusosuudet, tai jaettuna rahoitusvälineittäin ’EAKR’, ’IPA III’, ’NDICI’ ja ’MMA-ohjelma’ ohjelmakumppaneiden valinnan mukaan;

iii) MMA-ohjelmasta tuettujen osa-alueeseen 2 kuuluvien Interreg-ohjelmien osalta jaettuna rahoitusvälineittäin (’EAKR’ ja ’MMA-ohjelma Grönlanti’);

iv) NDICI-välineestä ja MMA-ohjelmasta tuettujen osa-alueeseen 3 kuuluvien Interreg-ohjelmien osalta jaettuna rahoitusvälineittäin (’EAKR’, ’NDICI’ ja ’MMA-ohjelma’ tapauksen mukaan);

b) edellä 4 kohdan g alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun taulukkoon on sisällytettävä ainoastaan vuosia 2021–2025 koskevat määrät.

6. Edellä 4 kohdan e alakohdan vi alakohdan ja f alakohdan osalta tukitoimityyppien on perustuttava asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] liitteessä [I] olevaan luetteloon.

7. Interreg-ohjelmassa on

a) yksilöitävä hallintoviranomainen, tarkastusviranomainen ja elin, jolle komissio suorittaa maksut;

b) vahvistettava yhteisen sihteeristön perustamista koskeva menettely;

c) esitettävä jaottelu rahoitusvastuista osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden tai kumppanimaiden tai MMA:iden välillä

hallintoviranomaisen tai komission mahdollisesti tekemien rahoitusoikaisujen varalta.

8. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava komissiolle kaikki sellaiset 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevat muutokset, jotka eivät edellytä ohjelman muuttamista.

9. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, osa-alueeseen 4 kuuluvien Interreg-ohjelmien sisältö on mukautettava kyseisten Interreg-ohjelmien erityisluonteen mukaan seuraavasti:

a) a alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse toimittaa;

b) b ja h alakohdassa vaaditut tiedot on annettava lyhyenä yhteenvetona;

c) jokaisesta muusta erityistavoitteesta muilla kuin teknisen avun toimintalinjoilla on annettava seuraavat tiedot:

i) yhden tuensaajan määritelmä tai rajattu luettelo tuensaajista ja tuen myöntämismenettely;

ii) erityistavoitteisiin liittyvät toimityypit ja niiden odotettu vaikutus erityistavoitteisiin;

iii) tuotos- ja tulosindikaattorit sekä vastaavat välitavoitteet ja tavoitteet;

iv) pääasialliset kohderyhmät;

v) suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen tukitoimityyppien mukaan;

18 artikla
Interreg-ohjelmien hyväksyminen

1. Komissio arvioi kutakin Interreg-ohjelmaa ja sen yhdenmukaisuutta asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus], asetuksen (EU) [uusi EAKR] ja tämän asetuksen kanssa ja, jos on kyse unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä myönnettävästä tuesta ja tarvittaessa, sen yhdenmukaisuutta 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun monivuotisen strategia-asiakirjan tai yhtä tai useampaa kyseistä välinettä koskevan perussäädöksen mukaisen strategisen ohjelmasuunnittelun kehyksen kanssa.

2. Komissio voi esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tulevan hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltio on toimittanut Interreg-ohjelman.

3. Osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden tai kumppanimaiden tai MMA:iden on tarkasteltava Interreg-ohjelmaa uudelleen ottaen huomioon komission esittämät huomautukset.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen kunkin Interreg-ohjelman hyväksymisestä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua päivästä, jona tulevan hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltio on toimittanut ohjelman.

5. Ulkoisten rajatylittävien Interreg-ohjelmien osalta komissio tekee päätöksensä 4 kohdan mukaisesti kuultuaan IPA III -komiteaa asetuksen (EU) [IPA III] 16 artiklan mukaisesti ja naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön komiteaa asetuksen (EU) [NDICI] 36 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Interreg-ohjelmien muuttaminen

1. Hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltio voi toimittaa Interreg-ohjelman muuttamista koskevan perustellun pyynnön sekä muutetun ohjelman, jossa esitetään kyseisen muutoksen odotettu vaikutus tavoitteiden saavuttamiseen.

2. Komissio arvioi muutoksen yhdenmukaisuuden asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus], asetuksen (EU) [uusi EAKR] ja tämän asetuksen kanssa ja voi esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa muutetun ohjelman toimittamisesta.

3. Osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden on tarkasteltava muutettua ohjelmaa uudelleen ja otettava huomioon komission esittämät huomautukset.

4. Komissio hyväksyy Interreg-ohjelman muuttamisen viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut sen.

5. Jäsenvaltio voi ohjelmakauden aikana siirtää saman Interreg-ohjelman eri toimintalinjaan summan, joka on enintään 5 prosenttia toimintalinjan alkuperäisistä määrärahoista ja enintään 3 prosenttia ohjelman budjetista.

   Tällaiset siirrot eivät saa vaikuttaa edellisiin vuosiin.

   Niitä ei pidetä huomattavina eivätkä ne edellytä komission päätöstä Interreg-ohjelman muuttamisesta. Niiden on kuitenkin oltava sääntelyyn perustuvien vaatimusten mukaisia. Hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle tarkistettu versio 17 artiklan 4 kohdan g alakohdan ii alakohdassa tarkoitetusta taulukosta.

6. Komission hyväksyntää ei vaadita sellaisten puhtaasti toimituksellisten tai tekstinlaadinnallisten korjausten tekemiseen, jotka eivät vaikuta Interreg-ohjelman toteuttamiseen. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava komissiolle tällaisista korjauksista.

II JAKSO
ALUEELLINEN KEHITYS

20 artikla

Yhdennetty alueellinen kehitys

Interreg-ohjelmien osalta asiaankuuluvien kaupunki- tai paikallisviranomaisten tai muiden alueellisten viranomaisten tai elimien, jotka vastaavat asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 22 artiklassa lueteltujen alueellisten tai paikallisten kehitysstrategioiden laatimisesta tai näiden strategioiden mukaisesti tuettavien toimien valinnasta kyseisen asetuksen 23 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai molemmista, on oltava joko rajatylittäviä oikeusubjekteja tai EAYY:itä.

Rajatylittävä oikeussubjekti tai EAYY, joka toteuttaa asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 24 artiklan mukaisen yhdennetyn alueellisen investoinnin tai kyseisen asetuksen [22] artiklan c alakohdan mukaisen muun alueellisen välineen, voi myös olla ainoa tuensaaja tämän asetuksen 23 artiklan 5 kohdan mukaisesti edellyttäen, että tehtävät on erotettu toisistaan rajatylittävän oikeussubjektin tai EAYY:n sisällä.

21 artikla

Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen

Asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 22 artiklan b alakohdan mukaista yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä voidaan toteuttaa Interreg-ohjelmissa edellyttäen, että asianomaiset paikalliset toimintaryhmät muodostuvat paikallisten yksityisten ja julkisten sosioekonomisten etujen edustajista eikä yksikään yksittäinen eturyhmä hallitse päätöksentekoa niissä, ja vähintään kahdesta osallistujamaasta, joista vähintään yksi on jäsenvaltio.

III JAKSO
TOIMET JA PIENHANKERAHASTOT

22 artikla

Interreg-toimien valinta

1. Interreg-toimet valitsee 27 artiklan mukaisesti perustettu seurantakomitea ohjelman strategian ja tavoitteiden mukaisesti.

   Seurantakomitea voi perustaa yhden tai, erityisesti alaohjelmien tapauksessa, useamman ohjauskomitean, jotka toimivat toimia valitessaan sen valvonnassa.

   Jos toimi tai sen osa toteutetaan ohjelma-alueen ulkopuolella [unionissa tai unionin ulkopuolella], toimen valinta edellyttää hallintoviranomaisen nimenomaista hyväksyntää seurantakomiteassa tai soveltuvin osin ohjauskomiteassa.

2. Seurantakomitea tai soveltuvin osin ohjauskomitea vahvistaa toimien valintaa varten perusteet ja menettelyt, jotka ovat syrjimättömiä ja avoimia, joilla varmistetaan sukupuolten tasa-arvo ja joissa otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirja, kestävän kehityksen periaate ja unionin ympäristöpolitiikka SEUT-sopimuksen 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä soveltaa näitä perusteita ja menettelyjä.

   Perusteiden ja menettelyjen avulla on varmistettava valittavien toimien asettaminen tärkeysjärjestykseen, jotta unionin rahoituksella voidaan mahdollisimman tehokkaasti edistää Interreg-ohjelman tavoitteiden saavuttamista ja Interreg-ohjelmien toimien yhteistyöulottuvuuden täytäntöönpanoa 23 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Hallintoviranomaisen on kuultava komissiota ja otettava sen huomautukset huomioon ennen kuin valintaperusteet toimitetaan seurantakomitealle tai soveltuvin osin ohjauskomitealle. Sama koskee arviointiperusteiden mahdollisia myöhempiä muutoksia.

4. Toimia valitessaan seurantakomitean tai soveltuvin osin ohjauskomitean on

   a) varmistettava, että valitut toimet ovat Interreg-ohjelman mukaisia ja että niillä edistetään tuloksellisesti sen erityistavoitteiden saavuttamista;

   b) varmistettava, että valitut toimet eivät ole ristiriidassa sellaisten vastaavien strategioiden kanssa, joita on laadittu 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai yhtä tai useampaa unionin ulkoista rahoitusvälineettä varten;

   c) varmistettava, että valituissa toimissa käytetyllä tuen määrällä ja toteutetuilla toimilla saavutetaan tavoitteet parhaalla mahdollisella tavalla;

d) tarkistettava, että tuensaajalla on tarvittavat taloudelliset resurssit ja mekanismit käyttö- ja ylläpitokustannusten kattamiseksi;

e) varmistettava, että valituille toimille, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU[36] soveltamisalaan, tehdään ympäristövaikutusten arviointi tai seulontamenettely mainitussa direktiivissä, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/52/EU[37], vahvistettujen vaatimusten pohjalta;

f) tarkistettava, että sovellettavaa lainsäädäntöä on noudatettu, mikäli toimet ovat alkaneet ennen kuin rahoitushakemus on jätetty hallintoviranomaiselle;

g) varmistettava, että valitut toimet kuuluvat asianomaisen Interreg-rahaston soveltamisalaan ja että ne voidaan sijoittaa johonkin tukitoimityyppiin;

h) varmistettava, että toimet eivät sisällä toimintaa, joka on ollut osa toimea, johon on sovellettu asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [60] artiklan mukaista siirtämistä tai jossa olisi kyse kyseisen asetuksen [59 artiklan 1 kohdan a alakohdassa] tarkoitetusta tuotannollisen toiminnan siirtämisestä;

i) varmistettava, ettei komissio ole antanut valituista toimista perusteltua lausuntoa SEUT-sopimuksen 258 artiklassa tarkoitetusta rikkomisesta, joka vaarantaa menojen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden tai toimien toteuttamisen;

j) huolehdittava sellaisten infrastruktuuri-investointien ilmastokestävyyden varmistamisesta, joiden odotettu elinkaari on vähintään viisi vuotta.

5. Seurantakomitean tai soveltuvin osin ohjauskomitean on hyväksyttävä Interreg-toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja perusteet sekä niihin mahdollisesti tehtävät muutokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [27 artiklan 3 kohdan b alakohdan] soveltamista yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen osalta ja tämän asetuksen 24 artiklan soveltamista.

6. Kunkin Interreg-toimen osalta hallintoviranomaisen on toimitettava johtavalle kumppanille tai ainoalle kumppanille asiakirja, jossa määritetään kaikki kyseiselle Interreg-toimelle annettavan tuen edellytykset, mukaan lukien erityisvaatimukset, jotka koskevat toimitettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitussuunnitelmaa ja toteuttamiselle asetettua määräaikaa, sekä tarvittaessa toimen kustannusten määrittämisessä sovellettava menetelmä ja avustuksen maksamista koskevat edellytykset.

Kyseisessä asiakirjassa on esitettävä myös 50 artiklan mukaista takaisinperintää koskevat johtavan kumppanin velvoitteet. Seurantakomitea määrittelee nämä velvoitteet. Eri jäsenvaltiossa, kolmannessa maassa, kumppanimaassa tai MMA:assa sijaitseva johtava kumppani ei ole kuitenkaan velvollinen takaisinperintään oikeudellisen menettelyn kautta.

---

[36] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

[37] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/52/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, direktiivin 2011/52/EU muuttamisesta (EUVL L 124, 25.4.2014, s. 1).

23 artikla

Kumppanuus Interreg-toimissa

1. Osa-alueisiin 1, 2 ja 3 valituissa toimissa on oltava toimijoita vähintään kahdesta osallistujamaasta ja vähintään yhden on oltava jäsenvaltion tuensaaja.

   Interreg-rahaston tuensaajat sekä kumppanit, jotka eivät saa mitään rahoitustukea kyseisistä rahastoista, (tuensaajista ja kumppaneista käytetään yhteisnimitystä ’kumppanit’) muodostavat Interreg-toimikumppanuuden.

2. Interreg-toimi voidaan toteuttaa yhdessä maassa edellyttäen, että ohjelma-alueeseen kohdistuvat vaikutukset ja hyödyt määritellään toimen sovelluksessa.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta rauhaa ja sovintoa tukevan PEACE PLUS -ohjelman toimiin.

4. Kumppaneiden on toimittava yhteistyössä Interreg-toimien kehittämisessä, toteuttamisessa ja rahoittamisessa sekä henkilöstön osoittamisessa niihin.

   Osa-alueen 3 Interreg-ohjelmiin kuuluvissa Interreg-toimissa syrjäisimmiltä alueilta ja kolmansista maista, kumppanimaista tai MMA:ista lähtöisin olevien kumppaneiden on tehtävä yhteistyötä ainoastaan kolmella ensimmäisessä alakohdassa mainituista neljästä yhteistyöalasta.

5. Jos kumppaneita on kaksi tai enemmän, niiden on yhdessä nimettävä joukostaan yksi johtava kumppani.

6. Rajatylittävä oikeussubjekti tai EAYY voi olla osa-alueiden 1, 2 ja 3 Interreg-ohjelmiin kuuluvan Interreg-toimen ainoa kumppani edellyttäen, että sen jäseninä on kumppaneita vähintään kahdesta osallistujamaasta.

   Osa-alueen 4 Interreg-ohjelmissa rajatylittävällä oikeussubjektilla tai EAYY:llä on oltava jäseniä vähintään kolmesta osallistujamaasta.

   Oikeussubjekti, joka panee soveltuvin osin täytäntöön rahoitusvälineen tai rahasto-osuusrahaston, voi olla jonkin Interreg-toimen ainoa kumppani ilman, että sen kokoonpanoon sovelletaan 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

7. Ainoan kumppanin on oltava rekisteröity kyseiseen Interreg-ohjelmaan osallistuvassa jäsenvaltiossa.

   Ainoa kumppani voi kuitenkin olla rekisteröity jäsenvaltiossa, joka ei osallistu ohjelmaan, kunhan 23 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

24 artikla

Pienhankerahastot

1. EAKR:stä tai soveltuvin osin unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä Interreg-ohjelman pienhankerahastoon osoitettava rahoitusosuus saa olla enintään 20 000 000 euroa tai 15 prosenttia kyseisen Interreg-ohjelman kokonaismäärärahoista sen mukaan, kumpi määrä on pienempi.

   Pienhankerahaston lopulliset vastaanottajat saavat tukea EAKR:stä tai soveltuvin osin unionin ulkoisista rahoitusvälineistä tuensaajan välityksellä, ja ne toteuttavat kyseisen pienhankerahaston pieniä hankkeita, jäljempänä ’pienhankkeet’.

2. Pienhankerahaston tuensaajan on oltava rajatylittävä oikeussubjekti tai EAYY.

3. Asiakirjassa, jossa vahvistetaan edellytykset pienhankerahastoon osoitettavalle tuelle, on esitettävä 22 artiklan 6 kohdassa lueteltujen seikkojen ohella tarvittavat seikat sen varmistamiseksi, että tuensaaja

   a) ottaa käyttöön syrjimättömän ja avoimen valintamenettelyn;

   b) soveltaa pienhankkeiden valintaan objektiivisia perusteita, joilla vältetään eturistiriidat;

   c) arvioi tukihakemukset;

   d) valitsee hankkeet ja vahvistaa tuen määrän kullekin pienhankkeelle;

   e) vastaa toimen toteutuksesta ja säilyttää tasollaan kaikki jäljitysketjua varten tarvittavat perusteena olevat asiakirjat asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] liitteen [XI] mukaisesti;

   f) saattaa julkisuuteen luettelon lopullisista vastaanottajista, jotka hyötyvät toimesta.

   Tuensaajan on varmistettava, että lopulliset vastaanottajat noudattavat 35 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

4. Pienhankkeiden valinnassa ei ole kyse tehtävien siirrosta hallintoviranomaiselta välittävälle elimelle asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

5. Pienhankerahaston hallinnoinnista tuensaajan tasolla aiheutuvat henkilöstökulut ja välilliset kustannukset saavat olla enintään 20 prosenttia asianomaisen pienhankerahaston tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.

6. Jos pienhankkeen julkinen rahoitusosuus on enintään 100 000 euroa, EAKR:stä tai soveltuvin osin unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä osoitettava rahoitusosuus myönnetään yksikkökustannuksina tai kertasuorituksina, joihin voi sisältyä kiinteämääräistä rahoitusta, paitsi hankkeissa, joiden tuki on valtiontukea.

   Kiinteämääräisessä rahoituksessa kustannuserät, joihin kiinteämääräistä rahoitusta sovelletaan, voidaan korvata asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [48 artiklan 1 kohdan a alakohdan] mukaisesti.

25 artikla
Johtavan kumppanin tehtävät

1. Johtavan kumppanin on

   a) sovittava muiden kumppaneiden kanssa järjestelyistä sopimuksella, joka sisältää muun muassa määräyksiä, joilla taataan asianomaisesta unionin rahastosta Interreg-toimeen kohdennetun rahoitusosuuden moitteeton hoito, sekä järjestelyistä aiheettomasti maksettujen määrien takaisin perimiseksi;

   b) vastattava koko Interreg-toimen toteutuksen varmistamisesta;

   c) varmistettava, että kaikkien kumppaneiden esittämät menot ovat aiheutuneet Interreg-toimen toteutuksesta, että menot vastaavat toimintoja, joista on sovittu kaikkien kumppaneiden kesken, ja että menot ovat hallintoviranomaisen 22 artiklan 6 kohdan nojalla toimittaman asiakirjan mukaisia.

2. Jollei 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sovituista järjestelyistä muuta johdu, johtavan kumppanin on varmistettava, että muut kumppanit saavat asianomaisesta

unionin rahastosta osoitettavan rahoitusosuuden kokonaisuudessaan mahdollisimman pian. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät muille kumppaneille maksettavaa määrää.

3. Johtavaksi kumppaniksi voidaan nimetä mikä tahansa Interreg-ohjelmaan osallistuvan jäsenvaltion, kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n tuensaaja.

Interreg-ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot, kolmannet maat, kumppanimaat tai MMA:t voivat kuitenkin sopia, että johtavaksi kumppaniksi voidaan nimetä kumppani, joka ei saa tukea EAKR:stä tai unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä.

IV JAKSO
TEKNINEN APU

26 artikla
Tekninen apu

1. Kullekin Interreg-ohjelmalle annettava tekninen apu korvataan kiinteämääräisenä soveltamalla 2 kohdassa vahvistettuja prosenttimääriä kuhunkin maksatushakemukseen sisältyviin tukikelpoisiin kustannuksiin soveltuvin osin asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [85 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan] mukaisesti.

2. EAKR:stä ja unionin ulkoisista rahoitusvälineistä korvattavaan tekniseen apuun sovelletaan seuraavia prosenttiosuuksia:

   a) EAKR:stä tuetut sisäiset rajatylittävän yhteistyön Interreg-ohjelmat: 6 %;

   b) IPA III- ja NDICI-välineen rajatylittävän yhteistyön ohjelmista tuetut ulkoiset rajatylittävän yhteistyön Interreg-ohjelmat: 10 %;

   c) sekä EAKR:n että soveltuvin osin unionin ulkoisten rahoitusvälineiden osalta osa-alueiden 2, 3 ja 4 Interreg-ohjelmat: 7 %.

3. Interreg-ohjelmissa, joiden kokonaismäärärahat ovat 30 000 000–50 000 000 euroa, määrään, joka saadaan tulokseksi teknistä apua koskevan prosenttiosuuden soveltamisesta, lisätään 500 000 euroa. Komissio lisää määrän ensimmäiseen välimaksuun.

4. Interreg-ohjelmissa, joiden kokonaismäärärahat ovat alle 30 000 000 euroa, euroina ilmaistava tekniseen apuun tarvittava määrä ja sen vastaava prosenttiosuus, vahvistetaan komission päätöksessä, jolla kyseinen Interreg-ohjelma hyväksytään.

IV LUKU
Seuranta, arviointi ja viestintä

I JAKSO
SEURANTA

27 artikla
Seurantakomitea

1. Interreg-ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot ja soveltuvin osin kolmannet maat, kumppanimaat ja MMA:t perustavat yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa komitean seuraamaan ohjelman toteutusta, jäljempänä ’seurantakomitea’, kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu komission päätöksestä hyväksyä asianomainen ohjelma.

2. Seurantakomitean puheenjohtajana toimii hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

   Jos seurantakomitean työjärjestyksessä määrätään kiertävästä puheenjohtajuudesta, puheenjohtajana voi toimia kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n edustaja ja varapuheenjohtajana jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja ja päinvastoin.

3. Kullakin seurantakomitean jäsenellä on äänioikeus.

4. Kukin seurantakomitea vahvistaa oman työjärjestyksensä ensimmäisessä kokouksessaan.

   Seurantakomitean ja soveltuvin osin ohjauskomitean työjärjestyksellä on ehkäistävä kaikenlaiset eturistiriitatilanteet Interreg-toimien valinnassa.

5. Seurantakomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja tarkastelee kaikkia seikkoja, jotka vaikuttavat ohjelman edistymiseen kohti sille asetettuja tavoitteita.

6. Hallintoviranomaisen on julkaistava seurantakomitean työjärjestys ja kaikki seurantakomitealle toimitetut tiedot 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla.

28 artikla
Seurantakomitean kokoonpano

1. Interreg-ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot ja soveltuvin osin kolmannet maat, kumppanimaat ja MMA:t sopivat ohjelman seurantakomitean kokoonpanosta ja huolehtivat jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden viranomaisten, välittävien elinten ja ohjelmakumppanien edustajien, joihin viitataan asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [6 artiklassa], tasapainoisesta edustuksesta.

   Seurantakomitean kokoonpanossa on otettava huomioon kyseiseen Interreg-ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden määrä.

   Seurantakomiteassa on oltava edustajia myös elimistä, jotka on yhdessä perustettu koko ohjelma-alueella tai sen osassa, myös EAYY:istä.

2. Hallintoviranomaisen on julkaistava luettelo seurantakomitean jäsenistä 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla.

3. Komission edustajat osallistuvat seurantakomitean työhön neuvonantajina.

29 artikla
Seurantakomitean tehtävät

1. Seurantakomitean tehtävänä on tarkastella

   a) edistymistä Interreg-ohjelman toteutuksessa ja sen välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisessa;

   b) kysymyksiä, jotka vaikuttavat Interreg-ohjelman tuloksellisuuteen, ja toimenpiteitä niiden ratkaisemiseksi;

   c) rahoitusvälineiden osalta asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [52 artiklan 3 kohdassa] lueteltuja ennakkoarvioinnin osatekijöitä sekä samaisen asetuksen [53 artiklan 2 kohdassa] tarkoitettua strategia-asiakirjaa;

   d) edistymistä arviointien ja niiden yhteenvetojen laadinnassa sekä havaintojen johdosta mahdollisesti toteutettavissa toimissa;

   e) viestintä- ja näkyvyystoimien toteutusta;

   f) edistymistä strategisesti tärkeiden Interreg-toimien ja soveltuvin osin suurten infrastruktuurihankkeiden toteutuksessa;

   g) edistymistä julkisten laitosten ja tuensaajien hallinnollisten valmiuksien kehittämisessä.

2. Edellä 22 artiklassa lueteltujen toimien valintaa koskevien tehtävien lisäksi seurantakomitean on hyväksyttävä seuraavat:

   a) toimien valinnassa käytettävät menetelmät ja perusteet ja niihin tehtävät muutokset kuultuaan ensin komissiota 22 artiklan 2 kohdan nojalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [27 artiklan 3 kohdan b, c ja d alakohdan] soveltamista;

   b) arviointisuunnitelma ja siihen tehtävät muutokset;

   c) Interreg-ohjelman muuttamista koskevat hallintoviranomaisen ehdotukset, myös 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua siirtoa koskevat ehdotukset;

   d) lopullinen tuloksellisuuskertomus.

30 artikla
Uudelleentarkastelu

1. Komissio voi järjestää uudelleentarkastelun Interreg-ohjelmien tuloksellisuuden tarkastelemiseksi.

   Uudelleentarkastelu voidaan suorittaa kirjallisesti.

2. Hallintoviranomaisen on komission pyynnöstä toimitettava sille kuukauden kuluessa tiedot 29 artiklan 1 kohdassa luetelluista seikoista:

   a) edistyminen ohjelman toteutuksessa ja sen välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamisessa, Interreg-ohjelman tuloksellisuuteen mahdollisesti vaikuttavat kysymykset ja toimet niiden ratkaisemiseksi;

b) edistyminen arviointien ja niiden yhteenvetojen laadinnassa sekä havaintojen johdosta mahdollisesti toteutettavissa toimissa;

c) edistyminen julkisten laitosten ja tuensaajien hallinnollisten valmiuksien kehittämisessä.

3. Uudelleentarkastelun tulokset merkitään hyväksyttyyn pöytäkirjaan.

4. Hallintoviranomaisen on toteutettava toimenpiteitä komission esiin nostamien kysymysten johdosta ja ilmoitettava niistä komissiolle kolmen kuukauden kuluessa.

31 artikla
Tietojen toimittaminen

1. Kunkin hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle sähköisesti asianomaisen Interreg-ohjelman kumulatiiviset tiedot kunkin vuoden 31 päivään tammikuuta, 31 päivään maaliskuuta, 31 päivään toukokuuta, 31 päivään heinäkuuta, 30 päivään syyskuuta ja 30 päivään marraskuuta mennessä asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] liitteessä [VII] olevan mallin mukaisesti.

Tiedot on toimitettava ensimmäisen kerran 31 päivään tammikuuta 2022 mennessä ja viimeisen kerran 31 päivään tammikuuta 2030 mennessä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on eriteltävä kunkin toimintalinjan osalta erityistavoitteiden mukaisesti, ja niissä on mainittava seuraavat:

a) valittujen Interreg-toimien lukumäärä, niiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset, asianomaisesta Interreg-rahastosta osoitettava rahoitusosuus ja kumppaneiden hallintoviranomaiselle ilmoittamat tukikelpoiset kokonaismenot tukitoimityypin mukaan jaoteltuina;

b) tuotos- ja tulosindikaattoreiden arvot valittujen Interreg-toimien osalta ja Interreg-toimilla saavutetut arvot.

3. Rahoitusvälineistä on toimitettava lisäksi seuraavat tiedot:

a) tukikelpoiset menot rahoitustuotetyypeittäin;

b) tukikelpoisiksi menoiksi ilmoitettujen hallintokustannusten ja -maksujen määrä;

c) rahastovarojen lisäksi käyttöön saatujen yksityisten ja julkisten varojen määrä rahoitustuotetyypeittäin;

d) Interreg-rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta kertyneet korot ja muut tuotot, joihin viitataan asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 54 artiklassa, ja Interreg-rahastoista maksetusta tuesta palautuneet varat, joihin viitataan kyseisen asetuksen 56 artiklassa.

4. Tämän artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen on vastattava toimittamiskuukautta edeltävän kuukauden lopun tilannetta.

5. Hallintoviranomaisen on julkaistava kaikki komissiolle toimitetut tiedot 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla.

32 artikla

Lopullinen tuloksellisuuskertomus

1. Kunkin hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle hallinnoimansa Interreg-ohjelman lopullinen tuloksellisuuskertomus 15 päivään helmikuuta 2031 mennessä.

   Lopullinen tuloksellisuuskertomus on toimitettava asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [38 artiklan 5 kohdassa] esitettyä mallia käyttäen.

2. Lopullisessa tuloksellisuuskertomuksessa on arvioitava ohjelman tavoitteiden saavuttamista 29 artiklassa lueteltujen seikkojen perusteella sen 1 kohdan c alakohtaa lukuun ottamatta.

3. Komissio tarkastelee lopullista tuloksellisuuskertomusta ja toimittaa hallintoviranomaiselle mahdolliset huomautuksensa viiden kuukauden kuluessa kertomuksen vastaanottopäivästä. Jos tällaisia huomautuksia esitetään, hallintoviranomaisen on annettava kaikki niiden osalta tarvittavat tiedot ja tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille kertomuksen hyväksymisestä.

4. Hallintoviranomaisen on julkaistava lopullinen tuloksellisuuskertomus 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla.

33 artikla

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) indikaattorit

1. Yhteisiä tuotos- ja tulosindikaattoreita, jotka esitetään asetuksen (EU) [uusi EAKR-asetus] liitteessä [I], ja tarvittaessa ohjelmakohtaisia tuotos- ja tulosindikaattoreita on käytettävä asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [12 artiklan 1 kohdan] sekä tämän asetuksen 17 artiklan 3 kohdan d alakohdan ii alakohdan ja 31 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

2. Tuotosindikaattoreiden lähtötasona käytetään nollaa. Vuodelle 2024 asetetut välitavoitteet ja vuodelle 2029 asetetut tavoitteet ovat kumulatiivisia.

II JAKSO
ARVIOINTI JA VIESTINTÄ

34 artikla

Ohjelmakauden aikana tehtävä arviointi

1. Hallintoviranomaisen on suoritettava arviointi kustakin Interreg-ohjelmasta. Kussakin arviossa on arvioitava ohjelman tuloksellisuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja EU:n tasolla saatavaa lisäarvoa, jotta saataisiin parannettua asianomaisen Interreg-ohjelman suunnittelun ja toteutuksen laatua.

2. Hallintoviranomaisen on lisäksi arvioitava kunkin Interreg-ohjelman vaikutuksia 30 päivään kesäkuuta 2029 mennessä.

3. Hallintoviranomaisen on annettava arvioinnit toiminnallisesti riippumattomien asiantuntijoiden tehtäväksi.

4. Hallintoviranomaisen on huolehdittava tarvittavista menettelyistä, joilla tuotetaan ja kerätään arvioinneissa tarvittavat tiedot.

5. Hallintoviranomaisen on laadittava arviointisuunnitelma, joka voi käsittää useamman Interreg-ohjelman.

6. Hallintoviranomaisen on toimitettava arviointisuunnitelma seurantakomitealle viimeistään vuoden kuluttua Interreg-ohjelman hyväksymisestä.

7. Hallintoviranomaisen on julkaistava kaikki arvioinnit 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla.

35 artikla

Hallintoviranomaisten ja kumppaneiden vastuualueet läpinäkyvyyden ja viestinnän osalta

1. Kunkin hallintaviranomaisen on nimettävä alaisuudessaan toimiva viestintävastaava kullekin Interreg-ohjelmalle.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava kuuden kuukauden kuluessa Interreg-ohjelman hyväksymisestä, että käytettävissä on verkkosivusto, jolla on tiedot kunkin sen vastuulla olevan Interreg-ohjelman tavoitteista, toiminnoista, rahoitusmahdollisuuksista ja saavutuksista.

3. Asiassa sovelletaan hallintoviranomaisen vastuualueita koskevia asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [44 artiklan 2–7 kohtaa].

4. Kunkin Interreg-toimen kumppanin tai kunkin rahoitusvälineen täytäntöönpanosta vastaavan elimen on tuotava esiin Interreg-rahastosta saatu tuki, mukaan lukien rahoitusvälineitä varten asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [56 artiklan] mukaisesti uudelleenkäytetyt varat, seuraavasti:

   a) julkaisemalla kumppanin virallisella verkkosivustolla, mikäli sellainen on, Interreg-rahastosta saatuun tuen määrään suhteutettu lyhyt kuvaus Interreg-toimesta ja sen tavoitteista ja tuloksista ja korostamalla unionilta saatua rahoitustukea;

   b) antamalla lausunnon, jossa korostetaan, kuinka yleisölle tai osallistujille tarkoitetuissa, Interreg-toimen toteutukseen liittyvissä asiakirjoissa ja viestintämateriaalissa tuodaan näkyvästi esiin Interreg-rahastosta saatu tuki;

   c) asettamalla tiedotustaulun näkyvälle paikalle heti, kun Interreg-toimen fyysinen toteutus alkaa sellaisilla fyysisillä investoinneilla tai laitehankinnoilla, joiden kokonaiskustannukset ovat yli 100 000 euroa;

   d) muiden kuin c alakohdan soveltamisalaan kuuluvien Interreg-toimien osalta asettamalla näkyvälle paikalle vähintään yhden tulosteen tai elektronisen näytön, jonka vähimmäiskoko on A3 ja jossa annetaan tietoa Interreg-toimesta ja korostetaan Interreg-rahastosta saatua tukea;

   e) strategisesti tärkeiden toimien osalta ja sellaisten toimien osalta, joiden kokonaiskustannukset ylittävät 10 000 000 euroa, järjestämällä viestintätapahtuman ja ottamalla komission ja vastuullisen hallintoviranomaisen siihen mukaan hyvissä ajoin.

   Termiä ’Interreg’ on käytettävä unionin tunnuksen vieressä asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [42 artiklan] mukaisesti.

5. Pienhankerahastojen ja rahoitusvälineiden tapauksessa tuensaajan on varmistettava, että lopulliset vastaanottajat noudattavat 4 kohdan c alakohdassa asetettuja vaatimuksia.

6. Jos tuensaaja ei noudata asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [42 artiklan] tai tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, jäsenvaltion on tehtävä rahoitusoikaisu peruuttamalla enintään 5 prosenttia rahastoista kyseiselle toimelle osoitetusta tuesta.

V LUKU
Tukikelpoisuus

36 artikla

Menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt

1. Interreg-toimi tai sen osa voidaan toteuttaa jäsenvaltion ulkopuolella, myös unionin ulkopuolella, edellyttäen, että toimi tukee asianomaisen Interreg-ohjelman tavoitteiden saavuttamista.

2. Rajoittamatta niiden tukikelpoisuussääntöjen soveltamista, joista säädetään asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [57–62 artiklassa], asetuksen (EU) [uusi EAKR-asetus] [4 ja 6 artiklassa] tai tässä luvussa sekä niiden nojalla annetuissa säädöksissä, osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden on seurantakomiteassa tehtävällä yhteisellä päätöksellä vahvistettava Interreg-ohjelmaa varten menojen tukikelpoisuutta koskevat täydentävät säännöt ainoastaan sellaisten menoluokkien osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittujen säännösten soveltamisalaan. Kyseiset täydentävät säännöt kattavat koko ohjelma-alueen.

   Jos Interreg-ohjelman toimet valitaan ehdotuspyyntöjen perusteella, täydentävät säännöt on vahvistettava ennen ensimmäisen ehdotuspyynnön julkaisemista. Kaikissa muissa tapauksissa täydentävät säännöt vahvistetaan ennen ensimmäisten toimien valintaa.

3. Asioissa, jotka eivät kuulu asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [57–62 artiklassa], asetuksen (EU) [uusi EAKR-asetus] [4 ja 6 artiklassa] ja tässä luvussa sekä niiden nojalla annetuissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen soveltamisalaan, sovelletaan niiden jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden kansallisia sääntöjä, joissa asianomaiset menot ovat aiheutuneet.

4. Jos hallintoviranomainen ja tarkastusviranomainen ovat eri mieltä Interreg-ohjelmassa valitun Interreg-toimen tukikelpoisuudesta, asiassa noudatetaan hallintoviranomaisen näkemystä seurantakomitean näkemys asianmukaisesti huomioon ottaen.

5. MMA:t eivät voi saada EAKR:n tukea Interreg-ohjelmiin, mutta ne voivat osallistua kyseisiin ohjelmiin tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.

37 artikla

Kustannusluokkien tukikelpoisuutta koskevat yleiset säännökset

1. Osallistuvat jäsenvaltiot ja soveltuvin osin kolmannet maat, kumppanimaat ja MMA:t voivat Interreg -ohjelman seurantakomiteassa sopia, että yhteen tai useampaan 38–43 artiklassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvat menot eivät ole tukikelpoisia yhdessä tai useammassa Interreg-ohjelman toimintalinjassa.

2. Tämän asetuksen mukaisten tukikelpoisten menojen, jotka Interreg-kumppani on maksanut tai jotka on maksettu sen puolesta, on liityttävä toimen tai sen osan käynnistämisestä tai käynnistämisestä ja toteutuksesta aiheutuneisiin kustannuksiin.

3. Seuraavat kustannukset eivät ole tukikelpoisia:

   a) sakot, taloudelliset seuraamukset sekä oikeusriidoista ja riitojenratkaisusta aiheutuvat menot;

   b) lahjoista aiheutuvat kustannukset, lukuun ottamatta niitä, joiden arvo on enintään 50 euroa lahjaa kohden ja jotka liittyvät tunnetuksi tekemiseen, viestintään, mainontaan tai tiedotukseen;

   c) valuuttakurssivaihteluihin liittyvät kustannukset.

38 artikla
Henkilöstökustannukset

1. Henkilöstökustannukset koostuvat Interreg-kumppanin jollakin seuraavista tavoista työllistämän henkilöstön bruttotyövoimakustannuksista:

   a) kokopäivätyö;

   b) osa-aikatyö, jossa henkilöstö työskentelee kuukausittain kiinteän prosenttiosuuden mukaisen osuuden työajasta;

   c) osa-aikatyö, jossa henkilöstön kuukausittainen työtuntimäärä on joustava; tai

   d) tuntitaksaan perustuva työ.

2. Henkilöstökustannukset on rajattava seuraaviin:

   a) työsopimuksessa, nimityspäätöksessä (näistä kahdesta käytetään jäljempänä nimitystä ’työsuhdeasiakirja’) tai laissa vahvistetut sellaiseen toimintaan liittyvät palkat, jota kyseinen yhteisö ei harjoittaisi, jos toimea ei toteutettaisi, ja joka liittyy kyseisen henkilöstön jäsenen työnkuvauksessa eriteltyihin vastuualueisiin;

   b) muut kustannukset, jotka liittyvät suoraan työantajalle aiheutuneisiin ja tämän maksamiin palkkoihin, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004[38] soveltamisalaan kuuluvat työllisyysverot ja sosiaaliturvamaksut, myös eläkkeet, edellyttäen, että

      i) ne vahvistetaan työsuhdeasiakirjassa tai laissa;

      ii) ne ovat työsuhdeasiakirjassa mainitun lainsäädännön ja sen maan ja/tai organisaation vakiokäytäntöjen mukaisia, jossa asianomainen henkilöstön jäsen tosiasiallisesti työskentelee; ja

      iii) työantaja ei voi periä niitä takaisin.

   Edellä olevan a alakohdan osalta maksut luonnollisille henkilöille, jotka työskentelevät Interreg-kumppanille muun sopimuksen kuin työsopimuksen alaisena, voidaan rinnastaa palkkoihin, ja kyseinen sopimus voidaan katsoa työsuhdeasiakirjaksi.

3. Henkilöstökustannukset voidaan korvata joko

[38] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

a) asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [48 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan] mukaisesti (työsuhdeasiakirjan ja palkkakuitin perusteella); tai

b) asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [48 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b–e alakohdassa] esitettyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella; tai

c) kiinteämääräisinä asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [50 artiklan 1 kohdan] mukaisesti.

4. Toimessa osa-aikaisina työskenteleviin henkilöihin liittyvät henkilöstökustannukset on laskettava joko

a) kiinteänä prosenttiosuutena bruttotyövoimakustannuksista asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [50 artiklan 2 kohdan] mukaisesti; tai

b) toimea koskevaa kuukausittain vaihtuvaa työtuntimäärä vastaavana joustavana osuutena bruttotyövoimakustannuksista sellaisen ajankäytön seurantajärjestelmän perusteella, joka kattaa 100 prosenttia työntekijän työajasta.

5. Edellä olevan 4 kohdan b alakohdan mukaisten osa-aikaisuuksien tapauksessa henkilöstökustannuksista maksettavat korvaukset on laskettava tuntitaksan perusteella, joka määritetään joko

a) jakamalla kuukausittaiset bruttotyövoimakustannukset tunteina ilmaistulla kuukausittaisella työajalla, joka vahvistetaan työsuhdeasiakirjassa; tai

b) jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [50 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan] mukaisesti.

6. Henkilöstökustannukset, jotka liittyvät työsuhdeasiakirjan mukaan tuntitaksalla työskenteleviin henkilöihin, ovat tukikelpoisia, kun toimea koskevaa tosiasiallista työtuntimäärää sovelletaan työsuhdeasiakirjassa sovittuun tuntitaksaan ajankäytön seurantajärjestelmän perusteella.

39 artikla

Toimisto- ja hallintokustannukset

Toimisto- ja hallintokustannukset on rajattava seuraaviin:

a) toimitilojen vuokra;

b) vakuutukset ja verot, jotka liittyvät rakennuksiin, joihin henkilöstö on sijoitettuna, ja toimiston irtaimistoon (esim. palo- ja varkausvakuutukset);

c) yleishyödylliset palvelut (esim. sähkö, lämmitys ja vesi);

d) toimistotarvikkeet;

e) tuensaajaorganisaation sisäinen kirjanpito;

f) arkistot;

g) huolto, siivous ja kunnostus;

h) turvallisuus;

i) tietotekniset järjestelmät;

j) viestintä (esim. puhelin, faksi, internet, postipalvelut ja käyntikortit);

k) tili(e)n avaamisesta ja hoitamisesta veloitettavat pankkimaksut, jos toimen toteutus edellyttää erillisen tilin avaamista;

l) valtioiden rajat ylittävistä rahoitustapahtumista veloitettavat maksut.

40 artikla

Matka- ja majoituskustannukset

1. Matka- ja majoituskustannukset on rajattava seuraaviin:

   a) matkakustannukset (esim. matkaliput, matka- ja autovakuutus, polttoaine, ajokilometrit, tie- ja pysäköintimaksut);

   b) ateriakustannukset;

   c) majoituskustannukset;

   d) viisumikustannukset;

   e) päivärahat,

   riippumatta siitä, ovatko kyseiset kustannukset aiheutuneet ja maksettu ohjelma-alueella vai sen ulkopuolella.

2. Edellä 1 kohdan a–d alakohdassa luetelluista, päivärahalla katettavista kustannuksista ei makseta erillistä korvausta päivärahan lisäksi.

3. Ulkopuolisten asiantuntijoiden ja palveluntarjoajien matka- ja majoituskustannukset kuuluvat 41 artiklassa lueteltuihin ulkopuoliseen asiantuntemukseen ja palveluihin liittyviin kustannuksiin.

4. Jos tuensaajan työntekijä maksaa tässä artiklassa tarkoitetut menot suoraan, tuensaajan on annettava työntekijälle tosite korvauksesta.

5. Toimen matka- ja majoituskustannukset voidaan laskea kiinteänä osuutena, joka voi olla enintään 15 prosenttia asianomaisen toimen muista välittömistä kustannuksista kuin välittömistä henkilöstökustannuksista.

41 artikla

Ulkopuoliseen asiantuntemukseen ja palveluihin liittyvät kustannukset

Ulkopuoliseen asiantuntemukseen ja palveluihin liittyvät kustannukset on rajattava seuraaviin, muun julkis- tai yksityisoikeudellisen elimen tai luonnollisen henkilön kuin toimen tuensaajan tarjoamiin palveluihin ja asiantuntemukseen:

a) tutkimukset ja selvitykset (esim. arvioinnit, strategiat, yhteenvedot, suunnitelmat ja käsikirjat);

b) koulutus;

c) käännökset;

d) tietoteknisten järjestelmien ja verkkosivustojen kehittäminen, muuttaminen ja päivittäminen;

e) toimeen tai itse yhteistyöohjelmaan liittyvä tunnetuksi tekeminen, viestintä, mainonta tai tiedotus;

f) varainhoito;

g) tapahtumien tai kokousten järjestämiseen ja toteutukseen liittyvät palvelut (myös vuokra, ateriapalvelut tai tulkkaus);

h) osallistuminen tapahtumiin (esim. ilmoittautumismaksut);

i) oikeudellinen neuvonta, notariaattipalvelut, tekninen asiantuntemus, rahoitusta koskeva asiantuntemus sekä muut konsultti- ja kirjanpitopalvelut;

j) teollis- ja tekijänoikeudet;

k) asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [68 artiklan 1 kohdan a alakohdassa] ja tämän asetuksen 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset;

l) kirjanpitotoiminnosta ohjelmatasolla aiheutuvat kustannukset asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [70] artiklan ja tämän asetuksen 46 artiklan mukaisesti;

m) tarkastuksesta ohjelmatasolla aiheutuvat kustannukset asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [72] ja [75] artiklan sekä tämän asetuksen 47 ja 48 artiklan mukaisesti;

n) pankin tai muun rahoituslaitoksen antamat vakuudet, mikäli unionin tai kansallisessa lainsäädännössä taikka seurantakomitean hyväksymässä ohjelma-asiakirjassa edellytetään vakuuden hankkimista;

o) ulkopuolisten asiantuntijoiden, luennoitsijoiden, kokousten puheenjohtajien ja palveluntarjoajien matka- ja majoituskustannukset;

p) toimissa tarvittava muu erityisasiantuntemus ja palvelut.

42 artikla
Laitekustannukset

1. Kustannukset toimen tuensaajan ostamista, vuokraamista tai liisaamista, muista kuin 39 artiklan soveltamisalaan kuuluvista laitteista on rajattava seuraaviin:

   a) toimistolaitteet;

   b) tietotekniset laitteet ja -ohjelmistot;

   c) kalusteet ja varustus;

   d) laboratoriolaitteet;

   e) koneet ja instrumentit;

   f) työkalut tai välineet;

   g) kulkuneuvot;

   h) muut toimissa tarvittavat erityislaitteet.

2. Käytettyjen laitteiden hankintakustannukset voivat olla tukikelpoisia seuraavin edellytyksin:

   a) niiden hankintaan ei ole saatu muuta tukea Interreg-rahastoista tai asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa] luetelluista rahastoista;

   b) niiden hinta ei ylitä kyseisillä markkinoilla yleisesti hyväksyttyä hintaa;

   c) niillä on toimen edellyttämät tekniset ominaisuudet, ja ne ovat asiassa sovellettavien vaatimusten ja standardien mukaisia.

43 artikla

Infrastruktuuri- ja urakkakustannukset

Infrastruktuurista ja urakoista aiheutuvat kustannukset on rajattava seuraaviin:

a) maan hankinta asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [58 artiklan 1 kohdan c alakohdan] mukaisesti;

b) rakennusluvat;

c) rakennusmateriaalit;

d) työvoima;

e) erityistoimenpiteet (esim. maaperän kunnostaminen ja miinanraivaus).

VI LUKU
Interreg-ohjelmasta vastaavat viranomaiset ja sen hallinnointi, valvonta ja tarkastus

44 artikla

Interreg-ohjelmasta vastaavat viranomaiset

1. Interreg-ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden on nimettävä asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [65] artiklan soveltamista varten yksi hallintoviranomainen ja yksi tarkastusviranomainen.

2. Hallintoviranomaisen ja tarkastusviranomaisen on sijaittava samassa jäsenvaltiossa.

3. PEACE PLUS -ohjelman osalta erityisen EU:n ohjelmayksikön, jos se on nimetty hallintoviranomaiseksi, katsotaan sijaitsevan jäsenvaltiossa.

4. Interreg-ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot ja soveltuvin osin kolmannet maat, kumppanimaat ja MMA:t voivat nimetä EAYY:n ohjelman hallintoviranomaiseksi.

5. Mitä tulee osa-alueiden 2B tai 1 Interreg-ohjelmaan, kun viimeksi mainittu kattaa pitkiä rajoja, joilla on erilaisia kehityshaasteita ja tarpeita, Interreg-ohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot ja soveltuvin osin kolmannet maat, kumppanimaat ja MMA:t voivat määritellä alaohjelma-alueita.

6. Jos hallintoviranomainen nimeää Interreg-ohjelmaa varten välittävän elimen asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [65 artiklan 3 kohdan] mukaisesti, kyseisen välittävän elimen on suoritettava mainitut tehtävät useammassa kuin yhdessä osallistuvassa jäsenvaltiossa tai soveltuvin osin kolmannessa maassa, kumppanimaassa tai MMA:ssa.

45 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Interreg-ohjelman hallintoviranomaisen on suoritettava asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [66, 68 ja 69] artiklassa säädetyt tehtävät lukuun ottamatta 66 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 67 artiklassa tarkoitettua toimien valintaa ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja maksuja tuensaajille. Kyseiset tehtävät suoritetaan koko ohjelman kattamalla alueella tämän asetuksen VIII luvussa säädetyin poikkeuksin.

2. Hallintoviranomaisen on Interreg-ohjelmaan osallistuvia jäsenvaltioita ja soveltuvin osin kolmansia maita, kumppanimaita tai MMA:ita kuultuaan perustettava yhteinen sihteeristö ja osoitettava sille henkilöstö ohjelmakumppanuus huomioon ottaen.

Yhteinen sihteeristö avustaa hallintoviranomaista ja seurantakomiteaa näiden tehtävien suorittamisessa. Se myös toimittaa potentiaalisille tuensaajille tietoa Interreg-ohjelmiin liittyvistä rahoitusmahdollisuuksista ja avustaa tuensaajia ja kumppaneita toimien toteuttamisessa.

3. Asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [70 artiklan 1 kohdan c alakohdasta] poiketen kunkin kumppanin on muunnettava toisessa valuutassa maksetut menot euroiksi käyttäen komission kuukausittaista laskennallista kurssia siltä kuukaudelta, jonka kuluessa kyseinen menoerä toimitettiin hallintoviranomaiselle tarkastettavaksi mainitun asetuksen [68 artiklan 1 kohdan a alakohdan] mukaisesti.

46 artikla
Kirjanpitotoiminto

1. Interreg-ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden on sovittava järjestelyistä kirjanpitotoiminnon suorittamiseksi.

2. Kirjanpitotoiminto muodostuu asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [70 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa] luetelluista tehtävistä ja kattaa myös komission suorittamat maksut ja pääsääntöisesti myös johtavalle kumppanille suoritetut maksut asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [68 artiklan 1 kohdan b alakohdan] mukaisesti.

47 artikla
Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Interreg-ohjelman tarkastusviranomaisen on suoritettava tässä artiklassa ja 48 artiklassa säädetyt tehtävät koko ohjelman kattamalla alueella VIII luvussa säädetyin poikkeuksin.

Osallistuva jäsenvaltio voi kuitenkin määrätä, milloin tarkastusviranomaisen mukana on oltava tarkastaja kyseisestä osallistuvasta jäsenvaltiosta.

2. Interreg-ohjelman tarkastusviranomainen vastaa järjestelmätarkastuksista ja toimien tarkastuksista, jotta komissio saa riippumattoman varmuuden hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaasta toiminnasta ja komissiolle toimitettuun tilitykseen sisältyvien menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

3. Jos Interreg-ohjelma sisältyy siihen perusjoukkoon, josta komissio valitsee yhteisen otoksen 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tarkastusviranomaisen on suoritettava komission valitsemien toimien tarkastukset, jotta komissio saa riippumattoman varmuuden hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaasta toiminnasta.

4. Tarkastustyö on toteutettava kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti.

5. Tarkastusviranomaisen on asetuksen [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [63 artiklan 7 kohdan] mukaisesti laadittava ja toimitettava komissiolle vuosittain kunkin tilivuoden päättymistä seuraavaan 15 päivään helmikuuta mennessä vuotuinen tarkastuslausunto asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] liitteessä

[XVI] esitettyä mallia käyttäen, ja lausunnon on katettava kaikki tehty tarkastustyö ja kaikki seuraavat osatekijät:

a) tilien täydellisyys, totuudenmukaisuus ja oikeellisuus;

b) komissiolle toimitettuun tilitykseen sisältyvien menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus;

c) Interreg-ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmä.

Jos Interreg-ohjelma sisältyy siihen perusjoukkoon, josta komissio valitsee otoksen 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti, riittää, että vuotuinen tarkastuslausunto käsittää ainoastaan ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut osatekijät.

Komissio voi poikkeuksellisesti jatkaa 15 päiväksi helmikuuta asetettua määräaikaa 1 päivään maaliskuuta asianomaisen tarkastusviranomaisen sijaintijäsenvaltion ilmoituksen perusteella.

6. Tarkastusviranomaisen on asetuksen [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [63 artiklan 5 kohdan b alakohdan] mukaisesti laadittava ja toimitettava komissiolle vuosittain kunkin tilivuoden päättymistä seuraavaan 15 päivään helmikuuta mennessä vuotuinen valvontakertomus asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] liitteessä [XVII] esitettyä mallia käyttäen, ja kertomuksen on tuettava tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua tarkastuslausuntoa ja siinä on esitettävä yhteenveto havainnoista, mukaan lukien analyysi järjestelmissä mahdollisesti havaittujen virheiden ja puutteiden luonteesta ja laajuudesta, ehdotetut ja toteutetut korjaavat toimet sekä kokonaisvirhetaso ja jäännösvirhetaso komissiolle toimitettuun tilitykseen sisältyvien menojen osalta.

7. Jos Interreg-ohjelma sisältyy perusjoukkoon, josta komissio valitsee otoksen 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tarkastusviranomaisen on laadittava tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettu vuotuinen valvontakertomus, jonka on täytettävä asetuksen (EU, Euratom) [varanhoitoasetuksen koontiasetus] [63 artiklan 5 kohdan b alakohdassa] esitetyt vaatimukset ja tuettava tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua tarkastuslausuntoa, asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] liitteessä [XVII] esitettyä mallia käyttäen.

Kertomuksessa on esitettävä yhteenveto havainnoista, mukaan lukien analyysi järjestelmissä mahdollisesti havaittujen virheiden ja puutteiden luonteesta ja laajuudesta, ehdotetut ja toteutetut korjaavat toimet, tarkastusviranomaisen 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen otoksen suhteen suorittamien toimien tarkastusten tulokset sekä Interreg-ohjelmasta vastaavien viranomaisten soveltamat rahoitusoikaisut tarkastusviranomaisen kyseisissä toimissa mahdollisesti havaitsemien yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien johdosta.

8. Tarkastusviranomaisen on toimitettava komissiolle järjestelmätarkastuksia koskevat kertomukset heti kun kuulemismenettely kyseisten tarkastusten kohteiden kanssa on saatu päätökseen.

9. Komissio ja tarkastusviranomainen tapaavat säännöllisesti vähintään kerran vuodessa, jolleivät ne muuta sovi, tarkastellakseen tarkastusstrategiaa, vuotuista valvontakertomusta ja tarkastuslausuntoa, sovittaakseen yhteen tarkastussuunnitelmansa ja -menetelmänsä ja vaihtaakseen näkemyksiä hallinnointi- ja valvontajärjestelmien parantamiseen liittyvistä kysymyksistä.

48 artikla

Toimien tarkastus

1. Komissio valitsee yhteisen otoksen toimista (tai muista otantayksiköistä) tilastollista otantamenetelmää käyttäen niitä toimien tarkastuksia varten, jotka tarkastusviranomaisten on tehtävä EAKR:stä tai unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä tukea saavissa Interreg-ohjelmissa kunkin tilivuoden osalta.

   Yhteisen otoksen on edustettava kaikkia perusjoukon muodostavia Interreg-ohjelmia.

   Komissio voi yhteisen otoksen valintaa varten osittaa Interreg-ohjelmien ryhmät niiden erityisten riskien perusteella.

2. Ohjelmasta vastaavien viranomaisten on toimitettava yhteisen otoksen valinnassa tarvittavat tiedot komissiolle kunkin tilivuoden päättymistä seuraavaan 1 päivään syyskuuta mennessä.

   Tiedot on toimitettava standardoidussa muodossa sähköisesti, niiden on oltava täydelliset, ja niiden on vastattava viitetilivuoden osalta ilmoitettuja menoja.

3. Yhteiseen otokseen sisältyvien Interreg-ohjelmien tarkastusviranomaiset eivät suorita ohjelmien toimista lisätarkastuksia, paitsi jos komissio sitä pyytää tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti tai jos tarkastusviranomainen on havainnut erityisiä riskejä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vaatimusta suorittaa 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tarkastus.

4. Komissio ilmoittaa asianomaisten Interreg-ohjelmien tarkastusviranomaisille valitusta yhteisestä otoksesta riittävän ajoissa, yleensä kunkin tilivuoden päättymistä seuraavaan 1 päivään lokakuuta mennessä, jotta kyseiset viranomaiset voivat suorittaa toimien tarkastukset.

5. Asianomaisten tarkastusviranomaisten on toimitettava tiedot tarkastusten tuloksista sekä mahdollisesti havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien johdosta tehdyistä rahoitusoikaisuista viimeistään 47 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla komissiolle toimitettavissa vuotuisissa valvontakertomuksissa.

6. Sen jälkeen kun komissio on arvioinut 1 kohdan mukaisesti valittujen toimien tarkastusten tulokset, se laskee omaa varmistusprosessiaan varten yleisen ekstrapoloidun virhetason siihen perusjoukkoon kuuluvien Interreg-ohjelmien osalta, josta yhteinen otos valittiin.

7. Jos 6 kohdassa tarkoitettu yleinen ekstrapoloitu kokonaisvirhetaso on yli 2 prosenttia siihen perusjoukkoon kuuluvissa Interreg-ohjelmissa ilmoitetuista kokonaismenoista, josta yhteinen otos valittiin, komissio laskee yleisen jäännösvirhetason ottaen huomioon rahoitusoikaisut, joita asianomaiset Interreg-ohjelmasta vastaavat viranomaiset ovat soveltaneet 1 kohdan mukaisesti valittujen toimien tarkastuksissa havaittujen yksittäisten sääntöjenmukaisuuksien johdosta.

8. Jos 7 kohdassa tarkoitettu yleinen jäännösvirhetaso on enemmän kuin 2 prosenttia siihen perusjoukkoon kuuluvissa Interreg-ohjelmissa ilmoitetuista menoista, josta yhteinen otos valittiin, komissio päättää, onko tarpeen pyytää tietyn Interreg-ohjelman tai Interreg-ohjelmien ryhmän, jossa sääntöjenvastaisuuksia on eniten, tarkastusviranomaista suorittamaan lisätarkastuksia virhetason sekä tarvittavien korjaavien toimenpiteiden arvioimiseksi niitä Interreg-ohjelmia varten, joissa sääntöjenvastaisuuksia on havaittu.

9. Komissio voi 8 kohdan nojalla pyydettyjen lisätarkastusten tulosten arvioinnin perusteella pyytää uusien rahoitusoikaisujen soveltamista Interreg-ohjelmissa, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia. Tällaisissa tapauksissa Interreg-ohjelmasta vastaavien viranomaisten on toteutettava vaaditut rahoitusoikaisut asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [97] artiklan mukaisesti.

10. Sellaisen Interreg-ohjelman, josta ei ole toimitettu 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai ei ole toimitettu täydellisiä tietoja tai tietoja ei ole toimitettu 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn määräaikaan mennessä, tarkastusviranomaisen on suoritettava ohjelman osalta erillinen otanta asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [73] artiklan mukaisesti.

VII LUKU
Varainhoito

49 artikla
Maksut ja ennakkomaksut

1. EAKR:n tuki ja soveltuvin osin unionin ulkoisten rahoitusvälineiden tuki kullekin Interreg-ohjelmalle maksetaan 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhdelle tilille, johon ei sisälly kansallisia alatilejä.

2. Komissio maksaa ennakkomaksun, joka perustuu kunkin Interreg-ohjelman hyväksymistä koskevassa 18 artiklan mukaisessa päätöksessä esitettyyn kustakin Interreg-rahastosta kohdennettavaan kokonaistukeen, käytettävissä olevien varojen rajoissa vuotuisina erinä ennen 1 päivää heinäkuuta vuosina 2022–2026, tai hyväksymispäätöksen antamisvuonna viimeistään 60 päivää päätöksen antamisen jälkeen seuraavasti:

   a) 2021: 1 %;

   b) 2022: 1 %;

   c) 2023: 1 %;

   d) 2024: 1 %;

   e) 2025: 1 %;

   f) 2026: 1 %.

3. Jos ulkoisia rajatylittävän yhteistyön Interreg-ohjelmia tuetaan EAKR:stä ja IPA III:n tai NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista, kaikkien tällaista Interreg-ohjelmaa tukevien rahastojen ennakkomaksut suoritetaan asetuksen (EU) [IPA III -asetus] tai [NDICI-asetus] tai minkä tahansa niiden perusteella annetun säädöksen mukaisesti.

   Ennakkomaksut voidaan tarvittaessa suorittaa kahdessa erässä talousarviotarpeiden mukaan.

   Ennakkomaksuina maksettu määrä on palautettava täysimääräisenä komissiolle, jos rajatylittävän yhteistyön Interreg-ohjelmaan liittyvää maksatushakemusta ei ole lähetetty 24 kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio suorittaa ennakkomaksun ensimmäisen erän. Tällainen palautus on sisäistä käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa, eikä se vähennä EAKR:n taikka IPA III:n tai NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista ohjelmalle kohdennettavaa tukea.

50 artikla
Takaisinperintä

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki sääntöjenvastaisesti maksetut määrät peritään takaisin johtavalta tai ainoalta kumppanilta. Kumppanien on maksettava takaisin johtavalle kumppanille kaikki aiheettomasti maksetut määrät.

2. Jos johtava kumppani ei onnistu saamaan takaisinmaksuja muilta kumppaneilta tai jos hallintoviranomainen ei onnistu saamaan takaisinmaksuja johtavalta kumppanilta tai ainoalta kumppanilta, sen jäsenvaltion, kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n, jonka alueella kyseinen kumppani sijaitsee tai, jos on kyse EAYY:stä, jonka alueella kumppani on rekisteröity, hallintoviranomaiselle on korvattava kaikki kyseiselle kumppanille aiheettomasti maksetut määrät. Hallintoviranomainen vastaa asianomaisten määrien maksamisesta takaisin unionin yleiseen talousarvioon Interreg-ohjelmassa sovitun osallistuvien jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden vastuunjaon mukaisesti.

3. Kun jäsenvaltio, kolmas maa, kumppanimaa tai MMA on maksanut hallintoviranomaiselle takaisin kaikki kumppanille aiheettomasti maksetut määrät, se voi jatkaa kyseistä kumppania koskevaa kansallisen lainsäädäntönsä mukaista takaisinperintämenettelyä tai aloittaa sen. Jos takaisinperintä onnistuu, jäsenvaltio, kolmas maa, kumppanimaa tai MMA voi käyttää asianomaiset määrät kyseisen Interreg-ohjelman kansalliseen yhteisrahoitukseen. Jäsenvaltiolla, kolmannella maalla, kumppanimaalla tai MMA:lla ei ole minkäänlaisia velvoitteita raportoida tällaisesta kansallisesta takaisinperinnästä ohjelmasta vastaaville viranomaisille, seurantakomitealle tai komissiolle.

4. Jos jäsenvaltio, kolmas maa, kumppanimaa tai MMA ei ole maksanut 3 kohdan nojalla takaisin hallintoviranomaiselle jotakin kumppanille aiheettomasti maksettua määrää, valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä antaa näistä määristä perintämääräyksen, joka toteutetaan mahdollisuuksien mukaan kuittaamalla määrä jäsenvaltiolle, kolmannelle maalle, kumppanimaalle tai MMA:lle samassa Interreg-ohjelmassa myöhemmin suoritettavia maksuja vastaan tai, jos kyseessä on kolmas maa, kumppanimaa tai MMA, asianomaisista unionin ulkoisista rahoitusvälineistä ohjelmissa myöhemmin suoritettavia maksuja vastaan. Tällainen takaisinperintä ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä EAKR:n tai minkään unionin ulkoisen rahoitusvälineen tukea asianomaiselle Interreg-ohjelmalle. Takaisin peritty määrä on asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitosääntöjen koontiasetus] [177 artiklan 3 kohdan] mukaista käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa.

VIII LUKU
Kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden osallistuminen yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin piiriin kuuluviin Interreg-ohjelmiin

51 artikla
Sovellettavat säännökset

Edellä olevaa I–VII lukua ja X lukua sovelletaan kolmansien maiden, kumppanimaiden ja MMA:iden osallistumiseen Interreg-ohjelmiin, jollei tämän luvun erityissäännöksistä muuta johdu.

52 artikla

Interreg-ohjelmasta vastaavat viranomaiset ja niiden tehtävät

1. Johonkin Interreg-ohjelmaan osallistuvan kolmannen maan, kumppanimaan ja MMA:n on joko sallittava kyseisen ohjelman hallintoviranomaisen suorittaa tehtäviään sen alueella tai nimettävä kansallinen viranomainen hallintoviranomaisen yhteyspisteeksi tai kansallinen tarkastaja suorittamaan sen alueella hallinnon tarkastuksia asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [68 artiklan 1 kohdan a alakohdassa] säädetyn mukaisesti.

2. Johonkin Interreg-ohjelmaan osallistuvan kolmannen maan, kumppanimaan ja MMA:n on joko sallittava kyseisen ohjelman tarkastusviranomaisen suorittaa tehtäviään sen alueella tai nimettävä kansallinen tarkastusviranomainen tai elin, joka on toiminnallisesti riippumaton kansallisesta viranomaisesta.

3. Johonkin Interreg-ohjelmaan osallistuvan kolmannen maan, kumppanimaan ja MMA:n on siirrettävä henkilöstöä kyseisen ohjelman yhteiseen sihteeristöön tai perustettava alueelleen sivutoimipiste taikka toteutettava molemmat toimet.

4. Kansallisen viranomaisen tai elimen, joka vastaa 35 artiklan 1 kohdassa säädettyä Interreg-ohjelman viestintävastaavaa, on tuettava asianomaisessa kolmannessa maassa, kumppanimaassa tai MMA:ssa toimivaa hallintoviranomaista ja kumppaneita 35 artiklan 2–7 kohdassa säädettyjen tehtävien hoitamisessa.

53 artikla

Hallinnointitavat

1. Sekä EAKR:stä että IPA III:n tai NDICI:n rajatylittävän yhteistyön ohjelmista tuetut ulkoiset rajatylittävän yhteistyön Interreg-ohjelmat toteutetaan yhteistyöhön perustuvalla hallinnoinnilla sekä jäsenvaltioissa että kaikissa osallistuvissa kolmansissa maissa tai kumppanimaissa.

   PEACE PLUS -ohjelma toteutetaan yhteistyöhön perustuvalla hallinnoinnilla sekä Irlannissa että Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

2. Osa-alueen 2 ja 4 Interreg-ohjelmat, joissa yhdistetään EAKR:n ja yhden tai useamman unionin ulkoisen rahoitusvälineen rahoitusosuuksia, toteutetaan yhteistyöhön perustuvalla hallinnoinnilla sekä jäsenvaltioissa että kaikissa osallistuvissa kolmansissa maissa tai kumppanimaissa, tai osa-alueen 3 osalta kaikissa MMA:issa, riippumatta siitä, saako kyseinen MMA tukea yhdestä tai useammasta unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä.

3. Osa-alueen 3 Interreg-ohjelmat, joissa yhdistetään EAKR:n ja yhden tai useamman unionin ulkoisen rahoitusvälineen rahoitusosuuksia, toteutetaan jollakin seuraavista tavoista:

   a) yhteistyöhön perustuvalla hallinnoinnilla sekä jäsenvaltioissa että kaikissa osallistuvissa kolmansissa maissa tai MMA:issa;

   b) yhteistyöhön perustuvalla hallinnoinnilla ainoastaan jäsenvaltioissa ja kaikissa osallistuvissa kolmansissa maissa tai MMA:issa yhden tai useamman toimen osalta unionin ulkopuolella syntyneiden EAKR:n menojen osalta, kun taas yhdestä tai useammasta unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä saatavia rahoitusosuuksia hallinnoidaan välillisesti;

c) välillisellä hallinnoinnilla sekä jäsenvaltioissa että kaikissa osallistuvissa kolmansissa maissa tai MMA:issa.

Jos koko osa-alueen 3 Interreg-ohjelma tai osa siitä toteutetaan välillisellä hallinnoinnilla, sovelletaan 60 artiklan säännöksiä.

54 artikla
Tukikelpoisuus

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [57 artiklan 2 kohdassa] säädetään, menot ovat oikeutettuja rahoitusosuuteen unionin ulkoisista rahoitusvälineistä, jos ne ovat aiheutuneet kumppanille tai julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien yksityisen sektorin kumppanille Interreg-toimien valmistelussa ja toteuttamisessa 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen ja jos ne on maksettu sen päivän jälkeen, jona rahoitussopimus kyseisen kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n kanssa on tehty.

   Jäsenvaltiossa sijaitsevien ohjelmasta vastaavien viranomaisten hallinnoimat teknisen avun menot ovat kuitenkin oikeutettuja rahoitusosuuteen 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen silloinkin, kun ne maksetaan kolmansien maiden, kumppanimaiden tai MMA:iden hyväksi toteutettuja toimia varten.

2. Jos johonkin Interreg-ohjelmaan valitaan toimia, jotka perustuvat ehdotuspyyntöihin, tällaisiin ehdotuspyyntöihin voi sisältyä unionin ulkoisista rahoitusvälineistä myönnettävää rahoitusosuutta koskevia hakemuksia, vaikka ehdotuspyyntö olisi käynnistetty ennen asiaankuuluvan rahoitussopimuksen allekirjoittamista, ja toimet voidaan valita jo ennen näitä päiviä.

   Hallintoviranomainen ei kuitenkaan voi toimittaa 22 artiklan 6 kohdassa säädettyä asiakirjaa ennen näitä päiviä.

55 artikla
Suuret infrastruktuurihankkeet

1. Tämän jakson mukaisilla Interreg-ohjelmilla voidaan tukea suuria infrastruktuurihankkeita eli hankkeita, joihin sisältyy urakka-, toimi- tai palvelukokonaisuus, jolla on tarkkaan määritetty jakamaton tarkoitus ja selvästi määritetyt yhteisen edun mukaiset tavoitteet sellaisten investointien toteuttamiseksi, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia ja hyötyjä, ja joiden talousarviosta vähintään 2 500 000 euroa on kohdennettu infrastruktuurin hankintaan.

2. Kunkin suuren infrastruktuurihankkeen tai sen osan toteuttavan tuensaajan on sovellettava sovellettavia julkisia hankintoja koskevia sääntöjä.

3. Jos yhden tai useamman suuren infrastruktuurihankkeen valinta on jo otettu jonkin seurantakomitean tai soveltuvin osin ohjauskomitean kokouksen esityslistalle, hallintoviranomaisen on toimitettava kutakin tällaista hanketta koskeva yhteenvetoasiakirja komissiolle viimeistään kaksi kuukautta ennen kokouspäivää. Yhteenvetoasiakirjan pituus saa olla enintään kolme sivua, ja siinä on ilmoitettava hankkeen nimi, sijainti, talousarvio, johtava kumppani ja kumppanit sekä sen päätavoitteet ja suoritteet. Ellei yhtä tai useampaa suurta infrastruktuurihanketta koskevaa yhteenvetoasiakirjaa toimiteta komissiolle mainitussa määräajassa, komissio voi pyytää seurantakomitean tai ohjauskomitean puheenjohtajaa poistamaan kyseiset hankkeet kokouksen esityslistalta.

56 artikla

Hankinnat

1. Jos toimen toteutus edellyttää tuensaajalta palvelu- tai tavarahankintoja tai urakoita koskevien sopimusten tekemistä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

   a) jos tuensaaja on julkisiin hankintamenettelyihin sovellettavassa unionin lainsäädännössä tarkoitettu hankintaviranomainen tai hankintayksikkö, sen on sovellettava kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka on annettu unionin lainsäädännön yhteydessä;

   b) jos tuensaaja on IPA III- tai NDICI-välineen kumppanimaan julkinen viranomainen, jonka yhteisrahoitusosuus siirretään hallintoviranomaiselle, se voi soveltaa kansallisia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä edellyttäen, että rahoitussopimus sen sallii ja että hankintasopimus tehdään kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella tai soveltuvin osin hinnaltaan edullisimman tarjouksen perusteella niin, että vältetään eturistiriitojen syntyminen.

2. Tavaratoimitus-, urakka- tai palvelusopimusten tekemiseen sovelletaan kaikissa muissa tapauksissa paitsi 1 kohdassa tarkoitettujen hankintamenettelyjen yhteydessä asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitosääntöjen koontiasetus] [178] ja [179] artiklan ja kyseisen asetuksen liitteessä 1 olevan 3 luvun (36–41 kohta) mukaisia hankintamenettelyjä.

57 artikla

Varainhoito

Komission päätösten, jotka annetaan myös jostakin unionin ulkoisesta rahoitusvälineestä tukea saavien Interreg-ohjelmien hyväksymisestä, on täytettävä tarvittavat vaatimukset ollakseen asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitosääntöjen koontiasetus] [110 artiklan 2 kohdan] mukaisia rahoituspäätöksiä.

58 artikla

Yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin piiriin kuuluvien rahoitussopimusten tekeminen

1. Jotta Interreg-ohjelma voidaan toteuttaa kolmannessa maassa, kumppanimaassa tai MMA:ssa, unionia edustavan komission ja kunkin kansallisen oikeudellisen kehyksensä mukaisesti edustetun osallistuvan kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n välillä on tehtävä rahoitussopimus asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitosääntöjen koontiasetus] [112 artiklan 4 kohdan] mukaisesti.

2. Kaikki rahoitussopimukset on tehtävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta sitä vuotta seuraavana vuonna, jona ensimmäinen talousarviositoumus tehtiin, ja sopimus katsotaan tehdyksi päivänä, jona viimeinen osapuoli on allekirjoittanut sen.

   Kukin rahoitussopimus tulee voimaan päivänä, jona

   a) viimeinen osapuoli on allekirjoittanut sen; tai

   b) kolmas maa, kumppanimaa tai MMA on saanut päätökseen kansallisen oikeudellisen kehyksensä mukaisen ratifiointiin vaadittavan menettelyn ja ilmoittanut asiasta komissiolle.

3. Jos johonkin Interreg-ohjelmaan osallistuu useampi kuin yksi kolmas maa, kumppanimaa tai MMA, molempien osapuolten on allekirjoitettava vähintään yksi

rahoitussopimus ennen kyseistä päivää. Muut kolmannet maat, kumppanimaat tai MMA:t voivat allekirjoittaa rahoitussopimuksensa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta sitä vuotta seuraavana toisena vuonna, jona ensimmäinen talousarviositoumus tehtiin.

4. Asianomaisen Interreg-ohjelman hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltio

   a) voi myös allekirjoittaa rahoitussopimuksen; tai

   b) sen on allekirjoitettava samana päivänä kunkin kyseiseen Interreg-ohjelmaan osallistuvan kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n kanssa täytäntöönpanosopimus, jossa esitetään ohjelman toteuttamista ja varainhoitoa koskevat keskinäiset oikeudet ja velvollisuudet.

   Toimittaessaan rahoitussopimuksen allekirjoitettua jäljennöstä tai täytäntöönpanosopimuksen jäljennöstä komissiolle hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltion on lisäksi toimitettava erillisenä asiakirjana luettelo, joka koskee suunniteltuja 55 artiklassa määriteltyjä suuria infrastruktuurihankkeita ja jossa ilmoitetaan niiden aiottu nimi, sijainti, talousarvio ja johtava kumppani.

5. Edellä olevan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti allekirjoitetun täytäntöönpanosopimuksen on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

   a) yksityiskohtaiset maksujärjestelyt;

   b) varainhoito;

   c) tietojen kirjaaminen;

   d) raportointivelvoitteet;

   e) todennukset, valvonta ja tarkastukset;

   f) sääntöjenvastaisuudet ja takaisinperintä.

6. Jos Interreg-ohjelman hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltio päättää allekirjoittaa rahoitussopimuksen 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, kyseistä rahoitussopimusta on pidettävä välineenä, jolla toteutetaan unionin talousarviota varainhoitoasetuksen mukaisesti, eikä SEUT-sopimuksen 216–219 artiklassa tarkoitettuna kansainvälisenä sopimuksena.

59 artikla

Kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n rahoitusosuus, joka ei ole osa yhteisrahoitusta

1. Jos kolmas maa, kumppanimaa tai MMA siirtää hallintoviranomaiselle Interreg-ohjelmaan kohdennetun rahoitusosuuden, joka ei ole osa sen Interreg-ohjelmaan kohdennettua unionin tuen yhteisrahoitusta, kyseistä rahoitusosuutta koskevien sääntöjen on sisällyttävä seuraavaan asiakirjaan:

   a) jos jäsenvaltio allekirjoittaa rahoitussopimuksen 58 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, erilliseen täytäntöönpanosopimukseen, joka on allekirjoitettu joko hallintoviranomaisen sijaintijäsenvaltion ja kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n välillä tai suoraan hallintoviranomaisen ja kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n toimivaltaisen viranomaisen välillä;

   b) jos jäsenvaltio allekirjoittaa täytäntöönpanosopimuksen 58 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti, johonkin seuraavista:

i) kyseisen täytäntöönpanosopimuksen erillinen osa; tai

ii) a alakohdassa tarkoitettujen samojen osapuolten välillä allekirjoitettu lisätäytäntöönpanosopimus.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohdan i alakohtaa täytäntöönpanosopimuksen osiot voivat soveltuvin osin kattaa sekä Interreg-ohjelmaan kohdennetun siirretyn rahoitusosuuden että unionin rahoitusosuuden.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosopimuksen on sisällettävä ainakin 58 artiklan 5 kohdassa luetellut tiedot kolmannen maan, kumppanimaan tai MMA:n yhteisrahoitusosuudesta.

Lisäksi siinä on esitettävä molemmat seuraavat seikat:

a) lisärahoitusosuuden määrä;

b) sen aiottu käyttö ja käyttöehdot, mukaan lukien kyseistä lisärahoitusosuutta koskevien hakemusten ehdot.

3. PEACE PLUS -ohjelman osalta Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitusosuus unionin toimintaan asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitosääntöjen koontiasetus] [21 artiklan 2 kohdan e alakohdassa] tarkoitettuina ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina muodostaa osan otsakkeen 2 ’Yhteenkuuluvuus ja arvot’ alaotsakkeen ’Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus’ talousarviomäärärahoja.

Tähän rahoitusosuuteen sovelletaan Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtyä 58 artiklan mukaista erityistä rahoitussopimusta. Tämän erityisen rahoitussopimuksen osapuolia ovat komissio ja Yhdistynyt kuningaskunta sekä Irlanti.

Se on allekirjoitettava ennen ohjelman toteuttamisen käynnistymistä, jotta erityinen EU:n ohjelmista vastaava elin voi soveltaa ohjelman toteuttamisessa kaikkea unionin lainsäädäntöä.

IX LUKU
Suoraa tai välillistä hallinnointia koskevat erityissäännökset

60 artikla
Syrjäisimpien alueiden välinen yhteistyö

1. Jos osa-alueen 3 Interreg-ohjelmasta osa toteutetaan välillisellä hallinnoinnilla 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tai se toteutetaan kokonaan välillisellä hallinnoinnilla 53 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, toteuttamistehtävät on siirrettävä jollekin asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa] luetelluista elimistä, erityisesti osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevalle tällaiselle elimelle, kuten kyseisen Interreg-ohjelman hallintoviranomaiselle.

2. Komissio voi päättää asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [154 artiklan 6 kohdan c alakohdan] mukaisesti olla vaatimatta kyseisen artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua ennakkoarviointia, jos asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa] tarkoitetut talousarvion toteuttamistehtävät on siirretty jonkin syrjäisimpiä alueita koskevan Interreg-ohjelman hallintoviranomaiselle, joka on

määritetty tämän asetuksen 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [65] artiklan mukaisesti.

3. Jos asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa] tarkoitetut talousarvion toteuttamistehtävät on siirretty jollekin jäsenvaltion järjestölle, sovelletaan asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [157] artiklaa.

4. Jos yhdestä tai useammasta ulkoisesta rahoitusvälineestä yhteisrahoitetun ohjelman tai toimen toteuttaa kolmas maa, kumppanimaa, MMA tai jokin asetuksen (EU, Euratom) [varainhoitoasetuksen koontiasetus] [62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa] luetelluista tai asetuksessa (EU) [NDICI] tai neuvoston päätöksessä [MMA-päätös] tarkoitetuista muista elimistä tai molemmat niistä, sovelletaan näiden välineiden asiaa koskevia sääntöjä, erityisesti asetuksen (EU) [NDICI] II osaston I, III ja V lukua.

61 artikla
Alueiden väliset innovointi-investoinnit

EAKR voi tukea komission aloitteesta 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja alueiden välisiä innovointi-investointeja, jotka kokoavat yhteen kansallisella tai alueellisella tasolla laadittujen älykkään erikoistumisen strategioiden parissa toimivia tutkijoita ja yrityksiä sekä kansalaisyhteiskunnan ja julkishallinnon edustajia.

X LUKU
Loppusäännökset

62 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle [*alkaen yhden päivän kuluttua sen julkaisemisesta = voimaantulopäivä*] 31 päivään joulukuuta 2027 saakka 16 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 16 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä,* tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 16 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole [kahden kuukauden]

kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan [kahdella kuukaudella].

63 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) [uusi yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] [108 artiklan 1 kohdan] mukaisesti perustettu komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

64 artikla
Siirtymäsäännökset

Asetusta (EU) N:o 1299/2013 tai sen nojalla annettuja säädöksiä sovelletaan edelleen EAKR:stä ohjelmakaudella 2014–2020 tuettuihin ohjelmiin ja toimiin.

65 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*